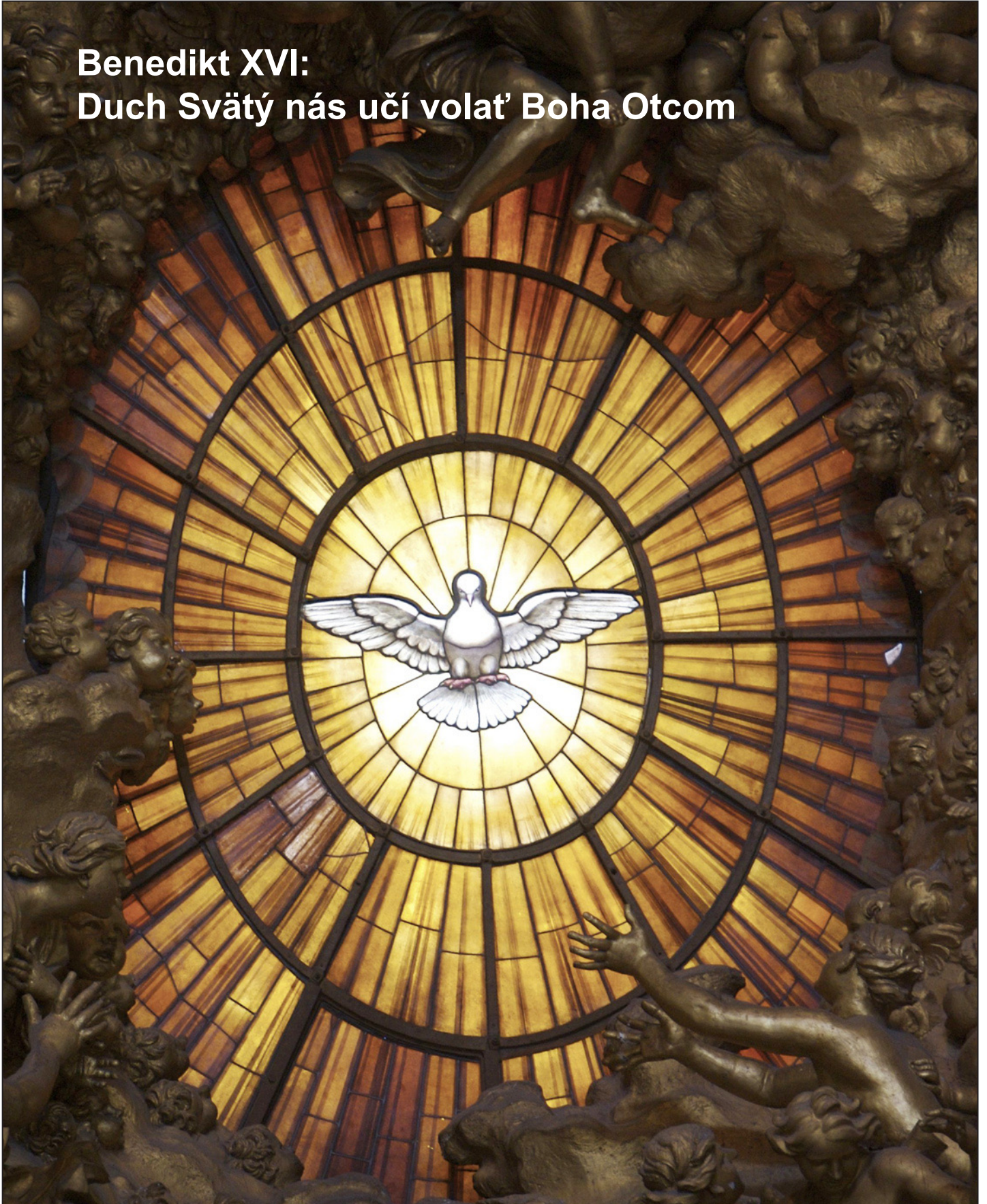

Život Cirkvi

Ročník 19

21/2012

**Benedikt XVI:
Duch Svätý nás učí volať Boha Otcom**

Počujete to ticho?

Starý dôchodca strieľal z okna na mladých ľudí, ktorí sa vonku hlasne rozprávali... Muž v stredných rokoch napadol a dobodol suseda, ktorý ho vraj vyrušoval štartovaním svojej motorky...

Nie vždy končí naša reakcia na neprimeraný hluk v takomto extrémne, no každý z nás z vlastnej skúsenosti vieme, čo to znamená nemôcť zaspať, či byť vyrušovaný hlukom. Spojenie medzi ušami a našou nervovou sústavou je oveľa bližšie, ako si dokážeme predstaviť. Nie je to len jednorázové nebezpečenstvo poškodenia sluchových orgánov pri sile viac ako 120 decibelov /napr. siréna, štartujúce lietadlo./, ale i dlhodobé pôsobenie nižších zvukov o sile 70- 80 decibelov /napr. frekventovaná ulica/. Všetko to prispieva i k vyvolávaniu stresu a psychickej únavy. A ak v noci neklesne hladina hluku pod 55 decibelov, náš pokojný spánok je výrazne ohrozený.

Pri práci sa dokážeme proti hluku väčšinou brániť. Či je to už letecký navigátor, robotník s pneumatickým kladivom, či delostrelec, väčšinou je chránený slúchadlami. Problém sa však presunul do oblasti, kde na ochranu väčšinou ani len nepomyslíme. A tak to, čo pre jedného môže byť formou relaxu, pre druhého môže byť príčinou nervového zrútenia...

Zoberme si príklad mladej zamestnankyne pošty v meste. Jej deň sa začína riadnou dávkou hluku pridenou budíkom. Po prekonaní tohoto prvého šoku /ktorý je častokrát nevyhnutný/, prichádza ďalší minimálne po opustení domu- premávka ulice, ktorá na ňu dolieha aspoň niekoľko desiatok minút. Na pracovisku sa zdá byť všetko v poriadku. Až do okamihu, kým nezačnú vyzváňať telefóny- mimoriadne „dávkou“ poskytujú najmä mobilné. Vrava, zmena hlasov... Po práci opäť nejaký ten hluk na ulici, no a keď príde víkend, treba sa odreagovať a tak uteká na miesto, ktoré prehlúši všetky stresy- obyčajne na diskotéku, lebo tam je aspoň 100 decibelov a tie už prehlúšia všetko...

Lekárne, kde nočný hluk presahuje 55 decibelov predajú dvakrát toľko práškov na spanie, ako tie, kde táto hranica je v norme. V Taliansku platí zákon, ktorý zakazuje na diskotékach hluk väčší ako 102 decibelov. To je zákon na papieri, no prax je úplne iná. To isté platí napr. pre televízne reklamy. Zákon zakazuje vysielat' reklamy, ktoré sú nahraté silnejšie, ako program, ktorý je nimi prerušovaný. V skutočnosti ten, kto nemá po ruke ovládačku, môže niekedy vyskočiť z kože!

Ako sa brániť? Ťažká otázka, ťažká odpoveď. Jedno je však isté- nepridávajme si zbytočne hluk tam, kde si ho môžeme sami odpustiť a započúvajte sa do ticha. Dokážeme ho ešte vôbec rozpoznať?

Práve z tohto zorného uhla oveľa lepšie pochopíme poslanstvo Svätého Otca k tohtoročnému Svetovému dňu komunikačných prostriedkov. Dôraz dal práve na ticho a slovo, ako cestu ku komunikácii a evanjelizácii.

„Ticho je podstatnou súčasťou komunikácie a bez neho neexistujú žiadne obsahovo bohaté slová.

V tichu sa počujeme a poznávame, v tichu sa rodí a prehĺbuje myslenie, jasnejšie chápeme to, čo chceme povedať alebo čo očakávame od druhého, ľahšie sa rozhodujeme ako sa máme vyjadriť. Mlčanie umožňuje druhému hovoriť, vyjadriť sa a nám umožňuje, aby sme neostali so svojimi slovami a myšlienkami uväznení, ale mohli ich primerane vyjadriť. Takto sa otvára priestor pre vzájomné počúvanie umožňujúce plnší ľudský vzťah.

Tam, kde je priveľa správ a informácií, je ticho nenahraditeľné, aby bolo možné odlišiť dôležité od neužitočného či vedľajšieho. Hlbšie zamyslenie nám pomáha odhaliť existujúci vzťah medzi udalosťami, ktoré na prvý pohľad spolu nesúvisia, pomáha nám zhodnotiť a analyzovať obsah informácií; na základe toho môžeme ďalej tlmočiť premyslené a kompetentné názory, ktoré prispievajú k spoločnému autentickému poznaniu. Preto je nutné vytvoriť vhodné prostredie, akýsi druh „ekosystému“, ktorý dokáže nastoliť rovnováhu medzi mlčaním a slovami, obrazmi a zvukmi.

Dnešný človek je bombardovaný odpoveďami na otázky, ktoré si nikdy nepoložil a na potreby, ktoré nepociťuje. Ticho je cenné, aby nám pomohlo pri nutnom rozlišovaní medzi mnohými podnetmi a odpoveďami, ktoré dostávame, a aby sme tak spoznali skutočne dôležité otázky a jasne ich formulovali. V komplexnom a pestrom svete komunikácie sa každopádne objavuje záujem mnohých ľudí o posledné otázky ľudského života: Kto som? Čo môžem vedieť? Čo mám robiť? V čo môžem dúfať? Je dôležité brať vážne ľudí, ktorí kladú tieto otázky, umožniť im viesť hlbší dialóg spočívajúci v argumentácii a výmene názorov, ale ich aj pozvať na zamyslenie v tichu, ktoré môže byť často výrečnejšie ako unáhlená odpoveď a ktoré umožní pýtajúcemu vstúpiť do seba a otvoriť tak cestu odpovedi, ktorú Boh vpísal do srdca každého človeka.

V mlčaní kríža hovorí výrečne Božia láska prežívaná až po tú najvyššiu obeť. Po Kristovej smrti ostala zem ponorená v tichu a na Veľkonočnú sobotu, keď „Kráľ spí“ a „Boh v tele zaspal a zobudil tých, čo spali od vekov“.

Keď hovoríme o Božej veľkosti je náš jazyk vždy nedostatočný a tak sa pred nami otvára priestor na tichú kontempláciu.

Slovo a ticho. Výchova ku komunikácii značí naučiť sa nielen hovoriť, ale aj počúvať a premýšľať; to je zvlášť dôležité pre tých, čo hlásajú evanjelium: ticho a slovo sú dva základné a navzájom sa dopĺňajúce prvky komunikačnej činnosti Cirkvi pri novom ohlasovaní Krista v dnešnom svete.”

Toľko Benedikt XVI. vo svojom poslanstve. Keď som si ho prečítal po prvý krát i neskôr, bol som prekvapený jeho jednoduchosťou i hĺbkou zároveň. A zostala túžba pri týchto slovách mlčať a uvažovať.

RV, Jozef Kováčik

Benedikt XVI.: Kristus vzal zo svojej ľudskosti do neba aj nás

Vatikán 20. mája (RV) – V nedeľnom príhovore pred poľudňajúcou modlitbou Raduj sa, Nebies kráľovná upriamili Svätý Otec pozornosť veriacich na Námestí sv. Petra na tajomstvo Nanebovstúpenia Pána. Ako uviedol, táto slávnosť sa v mnohých krajinách neslávi presne na štyridsiaty deň od Veľkej noci, ale sa prekladá na dnešnú nedeľu.

Drahí bratia a sestry!

Štyridsať dní po Vzkriesení – podľa Knihy skutkov apoštolov – Ježiš vystupuje do neba, teda vracia sa k Otcovi, ktorým bol poslaný na svet. V mnohých krajinách sa toto tajomstvo neslávi vo štvrtok, ale v nasledujúcu nedeľu. Nanebovstúpenie Pána znamená završenie diela spásy, začatého vtelením. Po posledných inštrukciách svojim učeníkom Ježiš vystupuje do neba (porov. Mk 16,19). Avšak «nenechal nás v našom biednom položení» (porov. pref.); vo svojej ľudskosti vzal so sebou ľudí do blízkosti Otca a tak poukázal na konečný cieľ nášho pozemského putovania.

Ako kvôli nám zostúpil z neba, kvôli nám trpel a zomrel na kríži, takisto kvôli nám vstal z mŕtvych a vystúpil k Bohu, a teda nie je ďalej. Sv. Lev Veľký vysvetľuje, že týmto tajomstvom «je zjavená nielen nesmrteľnosť duše, ale aj nesmrteľnosť tela. Dnes sme boli naozaj nielen potvrdení ako vlastníci neba, ale sme aj vstúpili v Kristovi do výšok» (De Ascensione Domini, Tractatus 73, 2.4: CCL 138 A, 451.453). Preto učeníci vidiac Majstra vznášajúceho sa zo zeme k nebu neupadli do bezútešnosti, ako by sme si mohli

myslieť, naopak zakúšali veľkú radosť a cítili sa pobádaní ohlasovať víťazstvo Krista nad smrťou (porov. Mk 16,20). A vzkriesený Pán konal skrze nich, rozdeľujúc všetkým ich vlastné charizmy, aby kresťanská

komunita ako celok odrážala harmonické bohatstvo neba. To píše aj sv. Pavol: «Ľuďom dal dary...niektorých ustanovil za apoštolov, niektorých za prorokov, iných za evanjelistov a iných za pastierov a učiteľov...na budovanie Kristovho tela...kým nedospějeme k miere plnosti Krista» (porov. Ef 4,8.11-13).

Drahí priatelia, Nanebovstúpenie nám hovorí, že v Kristovi je naša ľudskosť vzatá do Božích výšok. Tak vždy, keď sa modlíme, sa spája zem s nebom. A ako horiace kadidlo necháva stúpať svoj dym, tak aj my, keď pozdvihujeme k Pánovi našu vrúcnu

modlitbu dôvery v Krista, ona prechádza nebesá a prichádza k samému Bohu a on ju vypočuje a splní. V slávnom diele sv. Jána z Kríža Výstup na horu Karmel čítame, že «nieť lepšieho spôsobu ako vidieť splnené túžby nášho srdca, ako zintenzívniť naše modlitby za to, čo sa páči Bohu. Potom nám on nedá len to, o čo ho prosíme, teda spásu, ale aj to, o čo ho neprosíme, ak to uzná za vhodné a dobré pre nás» (Libro III, cap. 44, 2, Roma 1991, 335).

Prosme v závere Pannu Máriu, aby nám pomáhala kontemplovať nebeské dobré, ktoré nám Pán prisľúbil a stávať sa stále hodnovernejšími svedkami jeho vzkriesenia a opravdivého života.

-jak-/ snímka -pz-

Benedikt XVI.: Duch Svätý nás učí volať Boha Otcom

Vatikán (23. máj 2012, RV) – „Učiť sa byť Božími priateľmi a vyzývať ho s dôverou“. Aj takto sa Benedikt XVI. prihovoral vo svojej katechéze viac ako 20-tim tisícim ľuďom, ktorí sa v stredu zišli na Námestí sv. Petra počas pravidelnej generálnej audiencie. V nej sa zameril na vysvetlenie Božieho Otcovstva:

Drahí bratia a sestry,

minulú stredu som spomínal, že svätý Pavol hovorí o Duchu Svätom ako o veľkom učiteľovi modlitby, ktorý nás vedie, aby sme sa obracali na Boha s vrúcnosťou detí a volali k nemu „Abba, Otče!“. Tak to robil Ježiš – aj v najdramatickejšom okamihu svojho pozemského života. Nikdy nestratil dôveru k Otcovi, a vždy sa

k nemu modlil s postojom milovaného syna. V Getsemani, keď cítil blízkosť svojej smrti, modlil sa práve týmito slovami: „Abba, Otče! Tebe je všetko možné. Vezmi odo mňa tento kalich. No nie čo ja chcem, ale čo ty.“ (Mk 14, 36).

Od prvých okamihov svojej existencie Cirkev prijala túto invocáciu a zobrala ju za vlastnú, predovšetkým v modlitbe Otčenáš, v ktorej každý deň opakujeme: „Otče... buď vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi“ (Mt 6, 9-10). V listoch svätého Pavla ju potom nachádzame dvakrát. Apoštol, ako sme práve počuli, sa obracia na Galatánov týmito slovami: „Pretože ste synmi, poslal Boh našich srdiec Ducha svojho Syna a on volá: „Abba,

Otče!“ (Gal 4, 6). V centre spevu, ktorý sa obracia na Ducha – v ôsmej kapitole Listu Rimanom, svätý Pavol hovorí: „Lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme „Abba, Otče!“ (Rim 8, 15). Kresťanstvo nie je náboženstvom strachu, ale náboženstvom dôvery a lásky k Otcovi, ktorý nás miluje.

Tieto dve silné vyjadrenia nám hovoria o poslaní a prijatí Ducha Svätého, ktorý je darom Vzkrieseného, robí nás synmi v Kristovi, jednorodenom Synovi a uvádza nás do synovského vzťahu s Bohom – do vzťahu hlbokoj dôvery, podobnej dôvere detí. Je to synovský vzťah podobný vzťahu Ježiša s Otcom, i keď jeho pôvod a intenzita sú odlišné: Ježiš je večný Boží Syn, ktorý sa stal človekom; my sa stávame synmi v ňom, v čase, prostredníctvom viery a sviatostí – prostredníctvom krstu a birmovania: vďaka týmto dvom sviatostiam sme ponorení do Kristovho paschálneho tajomstva. Svätý Duch je vzácny a dôležitý dar, ktorý nás robí Božími deťmi, uskutočňuje adopciu, ku ktorej sú povolani všetci ľudia, pretože – ako upresňuje Božie slovo v Liste Efezanom – „Boh si nás v Kristovi vybral ešte pred stvorením sveta, aby sme boli svätí a nepoškvrnení pred ním v láske a predurčil nás, aby sme sa stali adoptovanými synmi skrze Ježiša Krista“ (Ef 1, 4).

Dnešný človek možno nechápe krásu, veľkosť a hlbokú útechu, čo sa nachádzajú v slove „otec“, ktorým sa môžeme obracať na Boha v modlitbe – pretože postava otca v našom každodennom živote často nie je dostatočne prítomná a neraz nie je ani dostatočne pozitívna. To, že otec chýba – fenomén otca chýbajúceho v živote dieťaťa – je veľkým problémom dnešných čias: je potom ťažké pochopiť do hĺbky, čo to znamená, že Boh je naším otcom. Od samotného Ježiša, z jeho synovského vzťahu s Otcom sa môžeme naučiť, čo naozaj znamená „otec“, aj aká je skutočná podstata Otca, ktorý je na nebesiach. Kritici vravia, že rozprávať o Božom otcovstve je len projekciou našich vzťahov s otcom do náboženskej perspektívy, ale v Kristovom evanjeliu je tomu práve naopak, taká je pravda.

Evanjelium nám ukazuje, kto je otec, a aký je skutočný otec – takže si môžeme uvedomiť, aké je opravdivé otcovstvo a tomuto otcovstvu sa aj naučiť. Pripomeňme si Ježišove slová v Reči na hore, keď hovorí: „Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, čo vás prenasledujú, aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je na nebesiach.“ (Mt 5, 44- 45). Je to práve Ježišova láska, láska jednorodeného Syna, ktorá smeruje až k darovaniu seba samého na kríži; táto láska nám odhaľuje skutočnú podstatu Otca: On je Láska a aj my, v našej synovskej modlitbe, vstupujeme do tohto okruhu Božej lásky, ktorá očisťuje naše túžby a naše postoje poznačené uzavretosťou, odmietaním a egoizmom typickým pre starého človeka.

Mohli by sme povedať, že otcovstvo v Bohu má dve dimenzie. Predovšetkým, Boh je naším Otcom, pretože je naším Stvoriteľom. Každý z nás, každý muž a každá

žena je Božím zázrakom: sú ním chcení a osobne poznaní. Keď sa v knihe Genezis hovorí, že ľudské bytie je stvorené na Boží obraz (porov. 1, 27), chce sa vyjadriť práve toto: Boh je naším otcom, preňho nie sme anonymné, neosobné bytia, ale máme meno. Jedno slovo sa ma vždy dotkne pri čítaní Žalmov: „Stvárnili ma tvoje ruky“, hovorí žalmista. Každý z nás môže v tomto krásnom obraze vidieť svoj osobný vzťah s Bohom. Tvoje ruky ma stvárnili, ty si ma vymyslel, ty si ma stvoril a chcel.

To však ešte nestačí. Kristov Duch nás otvára aj pre druhú dimenziu Božieho otcovstva – okrem stvorenia – pretože Ježiš je „Synom“ v plnom zmysle slova: je „jednej podstaty s Otcom“, ako to vyznávame v kréde. Tým, že sa stal ľudským stvorením tak ako my – prostredníctvom Vtelenia, Smrti a Vzkriesenia – Ježiš nás každého prijíma do svojho človečenstva a do svojho synovstva, takže aj my môžeme vstúpiť do jeho špecifického vzťahu prináležitosti k Bohu. Samozrejme, spôsob, akým sme my Božími deťmi, nemá tú istú plnosť ako v Ježišovom prípade: my sa nimi musíme stávať stále viac, počas celého nášho kresťanského života, rastúc v nasledovaní Krista, v spoločenstve s Ním, aby sme stále intímnejšie vnikli do vzťahu lásky s Bohom Otcom, ktorý udržiava náš život. Práve táto dôležitá skutočnosť je nám odhalená, keď sa otvárame Duchu Svätému a on nás obracia k Bohu, hovoriac „Abba, Otče!“

Okrem stvorenia sme s Ježišom skutočne vstúpili aj do Božieho adoptívneho synovstva – sme naozaj spojení s Bohom, sme synmi novým spôsobom a v novej dimenzii. Teraz by som sa však chcel vrátiť k dvom úryvkom od svätého Pavla, o ktorých hovoríme vzhľadom na činnosť Ducha Svätého v našej modlitbe; aj tu sú dva stupne, ktoré si zodpovedajú navzájom, majú však rozličný významový odtienok. V Liste Galatánom apoštol hovorí, že Duch v nás volá „Abba, Otče!“, v Liste Rimanom hovorí, že my sami voláme „Abba, Otče!“. Svätý Pavol chce, aby sme pochopili, že kresťanská modlitba sa nikdy nerealizuje len jedným smerom – od nás k Bohu: nie je to len naše konanie, ale je vyjadrením vzájomného vzťahu, v ktorom Boh vždy koná ako prvý. Duch Svätý volá v nás a my môžeme volať tiež, pretože impulz prichádza od Ducha. Nemohli by sme sa modliť, ak by v hĺbke nášho srdca nebola zapísaná túžba po Bohu, to, že sme Božími synmi. Odkedy existuje homo sapiens, vždy hľadá Boha, snaží sa s ním hovoriť, pretože Boh sám sa vpísal do našich srdc, a teda prvá iniciatíva pochádza od neho. V krste v nás Boh znovu koná a Duch Svätý v nás hovorí – ved' je iniciátorom modlitby – aby sme sa mohli skutočne rozprávať s Bohom a povedať mu „Otče“. Jeho prítomnosť teda otvára našu modlitbu a náš život, otvára horizonty Trojice a Cirkvi.

Okrem toho chápeme, že modlitba Ducha Kristovho v nás a naša v ňom nie je len individuálnym skutkom, ale skutkom celej Cirkvi. V modlitbe sa otvára naše srdce, vstupujeme do spoločenstva nielen s Bohom, ale aj so všetkými Božími synmi, ktorí sú jednotní. Keď sa

obraciame na nášho Otca vo vnútornej izbe, v tichu a v sústredení, nikdy nie sme sami. Kto hovorí s Bohom, nie je sám. Sme začlenení do veľkej modlitby Cirkvi, sme súčasťou veľkej symfónie, ktorú kresťanské spoločenstvo po celom svete a v každom čase dvíha k Bohu; iste, hudobníci a nástroje sa rôznia – a to je zároveň obohatením – avšak melódia chvály je tá istá a je v harmónii. Zakaždým, keď voláme a hovoríme „Abba, Otče!“, celá Cirkev, celé spoločenstvo ľudí v modlitbe podporuje našu invokáciu a táto naša invokácia sa stáva invokáciou Cirkvi. Toto sa odráža v bohatstve chariziem, služieb, úloh, ktoré konáme v našom spoločenstve. Svätý Pavol píše kresťanom v Korinte. „Dary milosti sú rozličné, ale Duch je ten istý. Aj služby sú rozličné, ale Pán je ten istý. A rozličné sú aj účinky, ale Boh, ktorý pôsobí všetko vo všetkých, je ten istý.“ (1 Kor 12, 4-6). Modlitba vedená Duchom Svätým, ktorý nám umožňuje volať „Abba, Otče!“ s Kristom a v Kristovi, nás vkladá do veľkej mozaiky Božej rodiny, v ktorej má každý z nás svoje miesto a svoju dôležitú úlohu, v hlbokoj jednote so všetkými.

Posledná poznámka: učíme sa volať „Abba, Otče!“ aj s Máriou, Matkou Božieho Syna. Uskutočnenie plnosti času, o ktorom hovorí svätý Pavol v Liste Galaťanom, nastáva v okamihu Máriinho „áno“, v okamihu jej plného odovzdania sa do Božej vôle: „Hľa, služobnica Pána“ (Lk 1, 38).

Drahí bratia a sestry, naučme sa vnímať v našej modlitbe krásu toho, že sme priatelia, ba Boží synovia, že ho môžeme vzývať s dôverou, akú má dieťa voči svojim rodičom, ktorí ho milujú. Otvorme našu modlitbu činnosti Ducha Svätého, aby v nás on sám volal k Bohu: „Abba! Otče!“, aby naša modlitba menila a neustále pretvárala naše myslenie i naše konanie, a robila ho čoraz podobnejším konaniu a mysleniu Jednorodného Božieho Syna Ježiša Krista. **Ďakujem. Preklad: Martin Kramara**

Svätý Otec vymenoval nového nuncia pre Chorvátsko

Vatikán 21. mája (RV) – Svätý Otec vymenoval nového apoštolského nuncia pre Chorvátsko, ktorým sa stal Mons. Alessandro D'Errico, titulárny biskup Carini a doterajší apoštolský nuncius v Bosne a Hercegovine, ako aj v Čiernej Hore.

Mons. Alessandro D'Errico sa narodil 18. novembra 1950 v talianskom meste Frattamaggiore. Za kňaza bol vysvätený v roku 1974. V roku 1998 bol vymenovaný za titulárneho arcibiskupa Carini a apoštolského nuncia v Pakistane. V roku 1999 prijal biskupské svätenie. Ako apoštolský nuncius v Bosne a Hercegovine pôsobil od roku 2005, od roku 2010 aj ako apoštolský nuncius v Čiernej Hore. **-mf-**

Benedikt XVI. sa stretol s členmi kardinálskeho kolégia

Vatikán 21. mája (RV) – Benedikt XVI. sa stretol na spoločnom obede s členmi kardinálskeho kolégia. Dekan kolégia kardinál Angelo Sodano mu v mene všetkých prítomných dodatočne zaľahoželal k jeho 85. narodeninám. Pripomenul aj svätú omšu s biskupmi, ktorú Benedikt XVI. slávil 16. apríla v Paulínskej kaplnke, keď povedal: „V ten deň som aj ja mal tú česť zúčastniť sa na intenzívnej modlitbe, v zastúpení veľkej pápežskej rodiny. Na začiatku slávnosti som cítil, že sa Vám musím poďakovať za vašu veľkorysú službu svätej Cirkvi počas týchto rokov, potom, ako ste odpovedali s láskou na Ježišove pozvanie: 'Ak ma miluješ, pas moje baránky, pas moje ovce'“ (Jn 21, 15-17).

Ako ďalej uviedol, počas siedmich rokov pontifikátu Svätý Otec neprestal pozývať všetkých veriacich k objavovaniu viery, vyznávanej, slávanej, prežívanej, ako to Svätý Otec pripomenul v Apoštolskom liste Porta Fidei. „Svetu pri hľadaní lepšej budúcnosti pripomínate, že jedinú silu pokroku sú tie, ktoré menia ľudské srdce, vo vernosti duchovným hodnotám, ktoré nikdy nezaniknú. Rovnako ako dobrý samaritán pokračujete na cestách sveta v inšpirovaní k službe bližným, vždy pamätajúc na Ježišove slová: 'Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili',“ dodal kardinál Sodano.

Benedikt XVI. vo svojom príhovore nadviazal na túto realitu, keď povedal, že práve (Dnes už – vys. Inzert) slovné spojenie Ecclesia militans, teda Bojujúca Cirkev, už nie je veľmi v móde, „ale v skutočnosti môžeme lepšie pochopiť, že je pravdivá, vedie k prísnosti. Vidíme, ako chce zlo dominovať vo svete, a že je potrebné vstúpiť do boja proti zlu. Vidíme ako to robí mnohými spôsobmi, krvavými, s rôznymi formami násilia, ale tiež pod maskou dobra a práve týmto spôsobom ničí morálne základy spoločnosti.“

Potom sa Svätý Otec zamerl na postavu sv. Augustína, ktorý tvrdil, že celé dejiny sú bojom medzi dvoma láskami: láskou k sebe samému vedúcu až k opovrhovaniu Boha a láskou k Bohu, ktorá vedie k zapretiu seba samého (až k opovrhnutiu seba samého) v mučeníctve: „Nachádzame sa uprostred tohto boja a je veľmi dôležité mať priateľov. A ja, obklopený priateľmi z Kardinálskeho kolégia, ktorí sú mojimi priateľmi, sa cítim ako doma, istý v tejto spoločnosti priateľov, ktorí držia so mnou, všetci spolu, s Pánom.“ Na záver stretnutia tak Benedikt XVI. poďakoval kardinálom práve za ich priateľstvo a sprevádzanie ho v radoostiach aj ťažkostiach. **-mf-**

Benedikt XVI. prijal členov troch jubilujúcich organizácií

Vatikán 20. mája (RV) – Členov troch jubilujúcich kresťanských organizácií prijal 19. mája na audiencii Benedikt XVI. 80. výročie vzniku si pripomína Cirkevné kultúrne hnutie. O polovicu menej slávia Federácia kresťanských inštitúcií medzinárodnej dobrovoľníckej služby a Kresťanské hnutie pracujúcich. Asi 8-tisíc delegátom inštitúcií, ktoré vznikli na podnet múdreho počínania pápeža Pavla VI., Svätý Otec okrem iného povedal:

„Výročia sú vhodnou príležitosťou na to, aby sme nanovo zamysleli nad svojou vlastnou charizmou, a to s vďačnosťou a s kritickým pohľadom upretým na historické korene, ako aj na nové znamenia čias. Kultúra, dobrovoľníctvo a práca tvoria nerozlučnú trojicu denného snaženia katolíckych laikov, ktorí sa dôsledne snažia prináležať Kristovi a Cirkvi ako v oblasti osobnej tak aj vo sfére verejnoprospešnej a spoločenskej. Veriaci laik vstupuje priamo do hry tam, kde ide o jednu alebo viaceré z týchto oblastí, a v službe kultúre, skrze aktivity solidarity s tými, ktorí sú v núdzi a prostredníctvom práce sa usiluje o podporovanie ľudskej dôstojnosti. Tieto tri oblasti majú spoločného menovateľa: darovanie seba samého. Kultúrne angažovanie sa, predovšetkým v školách a univerzitách, zaoberajúce sa formáciou budúcich generácií, sa totiž neohraničuje na odovzdávanie technických a teoretických poznatkov, ale pripája ako dar seba samého v slove a príklade. Dobrovoľníctvo, nezastupiteľný zdroj spoločnosti, vyžaduje nielen dávať veci, ale dávať seba samých v konkrétnej pomoci tým najnúdznejším. A nakoniec práca nie je len nástrojom osobného zisku, ale momentom, v ktorom sa vyjadrujú vlastné schopnosti, vkladajúc sa v duchu služby do profesionálnej činnosti, či už v oblasti robotníckej, poľnohospodárskej, vedeckej alebo akejkolvek inej. Avšak skrze vás má toto všetko špeciálny nádych, a síce kresťanský. Vaše konanie musí byť inšpirované láskou, čo znamená učiť sa vidieť očami Krista a dávať iným oveľa viac ako len bezpodmienečne potrebné veci, darujúc im pohľad či gesto lásky, ktorú potrebujú. Toto sa rodí z lásky pochádzajúcej od Boha, ktorý nás miloval ako prvý, v osobnom stretnutí s ním (porov. Deus Caritas est, 18). Sv. Pavol vo svojom rozlúčkovom prejave so staršími z Efezu pripomína jednu pravdu vyslovenú Ježišom: «Blaženejšie je dávať, ako prijímať» (Sk 20,35). Drahí priatelia, toto je logika daru, logika často urážaná, ktorej vy prinavraciate hodnotu a svedčíte o nej: darovať svoj čas, svoje schopnosti a zručnosti, svoju radu, návod, svoju profesionalitu. Jedným slovom venovať druhým pozornosť bez očakávania protislužby. Ak toto robíme, nekonáme len dobro iným, ale objavíme hlboké šťastie, vyplývajúce z logiky Krista, ktorý nám daroval seba samého,“ povedal Benedikt XVI.

Rodina je podľa jeho slov prvým miestom, v ktorom sa získava skúsenosť nezištnej lásky. „Ak tomu nie je

tak, deformuje sa, dostáva sa do krízy. Ak sa v rodine prežíva bezvýhradné darovanie sa pre dobro druhých, je to základný výchovný prvok pre osvojenie si kresťanského života aj vo vzťahu ku kultúre, dobrovoľníctvu, práci.“

„V encyklike Caritas in veritate som sa pokúsil rozšíriť rodinný model logiky nezištosti a daru na všeobecnú dimenziu. Sama spravodlivosť totiž nestačí. Pretože aj keby tu naozaj bola spravodlivosť, je nevyhnutné čosi navyše, čo môže dať iba nezištnosť a solidarita: «Solidarita je predovšetkým cítiť, že všetci sú zodpovední za všetkých, a preto zodpovednosť nemôže byť delegovaná len na štát. Kým kedysi bolo možné domnievať sa, že najskôr sa treba usilovať o spravodlivosť a že nezištnosť prichádza až neskôr ako doplnok, dnes treba povedať, že bez nezištosti nemožno uskutočniť ani spravodlivosť» (b. 38). Trh založený na nezištosti nie je možný a ani nemožno vymáhať nezištnosť prostredníctvom zákonov. Napriek tomu tak trh ako i politika potrebujú ľudí, otvorených pre vzájomné obdarovanie (porov. b. 39).“

V závere príhovoru Svätý Otec povzbudil členov zúčastnených asociácií, aby pokračovali na ceste evanjelia, vo vernosti sociálnemu učeniu Cirkvi a v poslušnosti voči jej pastierom. Takto budú napredovať v službe bratom, poukazovať na nespravodlivosť a svedčiť o hodnotách, na ktorých je postavená dôstojnosť človeka. Poprial im tiež, aby zacítili veľa radosti v osobnom napredovaní, ako ovocie ich nezištného angažovania sa na poli kultúry, dobrovoľníctva a práce. Všetkých prítomných zástupcov jubilujúcich kresťanských asociácií, ako aj ich spolupracovníkov a rodiny zveril pod ochranu Panny Márie a všetkým udelil svoje apoštolské požehnanie. **-jak-**

Benedikt XVI. píše účastníkom stretnutia organizácie OPAM

Vatikán/Taliansko 20. mája (RV) – Duchovnú blízkosť vyjadruje Svätý Otec všetkým účastníkom medzinárodného stretnutia organizácie OPAM, ktoré pri príležitosti 40. výročia jej založenia sa konalo v Ríme. V liste, ktorý v mene Benedikta XVI. zaslal štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone, ich vyzýva, aby pokračovali s novou energiou a odhodlaním v plnení poslania vyučovať a vzdelávať obyvateľstvo v znevýhodnených krajinách, spôsobom, ktorý bude vzájomne obohacujúci a podporí bratské spoločenstvo medzi cirkevnými spoločenstvami.

Asociácia OPAM, ktorú v roku 1972 založil don Carlo Muratore, je talianska mimovládna organizácia, ktorej cieľom je podporovanie alfabetizácie a práva na vzdelanie v rozvojových krajinách, prostredníctvom adopcií na diaľku, výstavbou škôl a iných projektov. Podľa posledných údajov žije vo svete 790 miliónov dospelých ľudí bez akéhokoľvek vzdelania, pričom 2/3 z toho tvoria ženy. 67 miliónov detí vo veku do 14 rokov a 72 miliónov detí do 18 rokov nemá prístup k vzdelávaniu. **-js-**

Prejavy sústrasti po nedeľnom zemetrasení v Taliansku

Taliansko 21. mája (RV) – Sedem mŕtvych a asi päťdesiat zranených si doteraz vyžiadalo nedeľné zemetrasenie v talianskom regióne Emilia Romagna. Nepriaznivé počasie v podobe intenzívneho dažďa, ako aj ďalšie otrasy, ktoré nasledovali v noci, sťažujú záchranné a bezpečnostné práce. Dnes nad ráno sa zrútila aj strecha základnej školy v jednom z postihnutých miest. Viac ako štyritisíc ľudí ostalo bez strechy nad hlavou, evakuovať museli aj 500 väzňov z väznice vo Ferrare.

„Blížkosť v modlitbe k postihnutému obyvateľstvu a zvlášť k rodinám obetí, a podpora pomocných iniciatív podniknutých miestnymi cirkvami,“ je podľa don Francesca Sodda, riaditeľa talianskeho Caritasu, nevyhnutná. Uviedol tak, keď bezprostredne po otrasoch navštívil miesta zemetrasenia. Benedikt XVI. dnes ráno uistil tamjších obyvateľov „skúšaných nešťastím“ aj o svojej duchovnej blízkosti a modlitbách. Viacero diecéznych pobočiek Caritasu už požiadalo o pomoc a podporu aj Caritas Internationalis.

Oblasti už navštívil aj kardinál Carlo Caffarra, bolonský arcibiskup, ktorý uviedol, že diecézna Caritas už organizuje aj zbierku, ktorej výťažok bude venovaný výhradne v prospech rodín postihnutých katastrofou.

Kardinál Angelo Scola, milánsky arcibiskup a metropolit Lombardie, zaslal telegram Mons. Robertovi Bustimu, biskupovi mantovskej diecézy, v ktorom vyjadruje svoju duchovnú blízkosť, modlitbu a solidaritu rodinám obetí, ako aj všetkým, ktorí sa nachádzajú v zložitej situácii: „V tomto čase ďalšej skúšky, ktorá prichádza v čase už poznačenom ekonomickou krízou, som si istý, že Duch Svätý, prostredníctvom ktorého vzývame Vzkrieseného, bude vedieť povzbudiť kresťanov, aby nechýbali pri odovzdávaní svedectva o svojej viere a solidárnom pute, ktoré ich spája.“ -mf-

Svätá stolica reagovala na atentát v juhotalianskom meste

Vatikán/Taliansko 20. mája (RV) – Na sobotnú explóziu, pri ktorej na strednej odbornej škole v meste Brindisi zahynula 16-ročná študentka a šesť ďalších utrpelo ľahšie i ťažšie zranenia, reagovala i Svätá stolica. Správy o čine prijala s rýznym odmietnutím tohto zákerného činu.

Stredná sociálna škola nesie meno manželky sudcu Giovanniho Falconeho, dlhoročného bojovníka proti organizovanému zločinu v Taliansku, na ktorého bol pred dvadsiatimi rokmi spáchaný atentát. V histórii Talianska je to po prvýkrát, čo mafia zasiahla vzdelávacie zariadenie. Atentát odsúdili talianski biskupi, katolícke asociácie a hnutia i celá politická scéna. Prezident Gior-

gio Napolitano ho nazval otvoreným skutkom proti „občianskej spoločnosti“.

Páter Federico Lombardi, hovorca Svätej stolice, vyzval krajinu, aby reagovala na teroristické provokácie, a nepodľahla pokušeniu násilia: „Atentát, ku ktorému došlo ráno v Brindisi je absolútne hrozným a zákerným činom, o to viac hodným odsúdenia, že sa udial v prostredí školy, proti mladým, úplne nevinným ľuďom. Sme otrasení, a popritom, čo sa modlíme za obeť a sme blízko k ich rodinám, dúfame, že nielen zasiahnuté mesto, ale celá krajina bude schopná reagovať s uvážením na pokušenie násilia a na teroristické provokácie.“

Mesto Brindisi sa nachádza v rovnomennej provincii talianskeho regiónu Apúlia. Ako uvádza prezident Talianskej katolíckej akcie vo svojom vyhlásení, ide o jasný útok organizovaného zločinu proti občianskej spoločnosti a proti demokratickým inštitúciám krajiny: „Je to ohybný, kriminálny a zstrašujúci čin. Podľa dokonalej mafiánskej logiky bola napadnutá škola pomenovaná po manželke sudcu zavraždeného mafiou, a to počas dní iniciatívy «Výprava za legalitu», ktorá prechádza mestami Apúlie. Katolícka akcia Talianska vyjadruje hlbokú sústrasť a blízkosť v modlitbách rodine zavraždeného dievčaťa, raneným a celému mestu Brindisi.“

S dôrazným odsúdením bol zločin vo vyhlásení označený za krutý teroristický skutok, ktorý musí zalarmovať všetkých občanov a inštitúcie v krajine k okamžitému a súdržnému postupovaniu proti mafii. Vyhlásenie prezidenta Katolíckej akcie je ukončené tvrdením, že „aj v temných časoch je miesto pre nádej“, ale niet miesta pre násilie. „Kultúra smrti je vždy proti kultúre života.“ -jak-

Vatikánsku banku nedávno navštívilo 35 diplomatov

Vatikán/Taliansko 22. mája (RV) – Tridsaťpäť veľvyslancov pri Svätej stolici navštívilo Inštitút pre náboženské diela (IOR), ktorý je známy aj ako Vatikánska banka. Diplomati mohli klásť otázky týkajúce sa inštitútu, služieb, ktoré ponúka zvlášť implementácie medzinárodných noriem na boj proti praniu špinavých peňazí. Medzi návštevníkmi bol aj britský veľvyslanec pri Svätej stolici Nigel Baker, ktorého pozvanie zo strany Vatikánu potešilo. „Veľmi často počujeme sťažnosti, ktoré sú mnohokrát založené na neznalosti, bez vážneho opodstatnenia alebo týkajúce sa minulosti... Už nejakú dobu sme povzbudzovali inštitút, aby otvoril svoje brány a pomohol nám pochopiť, ako funguje,“ povedal veľvyslanec Baker, podľa ktorého išlo o užitočné stretnutie, ktoré poukázalo aj na snahu Vatikánu zabezpečiť transparentnosť a adaptáciu medzinárodných noriem. Ako dodal, Vatikánska banka plánuje zorganizovať podobnú návštevu aj pre ekonomických novinárov. -mf-

Kardinál Scola o ekonomickej kríze a nezlomnej nádeji

Taliansko 20. mája (RV) - „Ekonomická kríza a nezlomná nádej“ je téma príspevku kardinála Angela Scola, milánskeho arcibiskupa, ktorý predniesol vo štvrtok v Miláne pri príležitosti cyklu stretnutí, ktorý organizuje Milánska nadácia pre rodiny 2012 a Skupina 24 hodín ako prípravu na VII. celosvetové stretnutie rodín v Miláne od 30. mája do 3. júna tohto roka.

Milánsky arcibiskup sa v úvode zameril na človeka ako na subjekt práce. Skonštatoval, že v dnešnom prechodnom období „je skutočnosť práce vystavená rýchlym zmenám, ktoré si od nej vyžadujú nové formy a nové projekty, najmä preto, lebo sa nachádza vo vážnej kríze nezamestnanosti“. Osobitne je preto v súvislosti s prácou potrebné hovoriť o centrálnom postavení človeka vo svetle sociálneho učenia Cirkvi. Práca je hnacím motorom každej ekonomickej činnosti, pretože je aktivitou, ktorá je človeku vlastná“. Práve preto ho otvára voči dôležitým medziľudským vzťahom a výmenným vzťahom, ktoré stoja v centre každej ekonomickej aktivity. „Hovorí sa o naliehajúcej nevyhnutnosti vytvárania pracovných miest, zdôraznil kardinál Scola, hoci na druhej strane veľmi dobre vieme, že človeku nestačí, aby naplnil iba svoje potreby, ale je pre neho nevyhnutné, aby dokázal byť otvorený voči svojim túžbam“.

Túžba, želanie, je veľmi často interpretované ako exkluzívne právo na blahobyť. Ono je však predovšetkým znakom krehkosti. Ak ho človek v sebe neobjaví, jeho potreby sa premenia na nárok a stane sa pôvodcom panovačnosti. „Skúsenosť krehkosti sa nedá vyriešiť logikou neohraničeného rozšírenia spotreby. Plné uspokojenie prostredníctvom konzumu je technokratický mýtus. Utekanie sa ku konzumizmu si vyžaduje svoju daň a stále menej privádza k šťastiu a spokojnosti. Práve preto potreba, ako znak krehkosti, privádza k nutnosti preformulovať základnú otázku uspokojenia človeka“. Na systém potrieb človeka je dôležité myslieť ako na otvorený systém, uviedol milánsky arcibiskup. „Dôležitosť práce je veľmi významná predovšetkým preto, že potvrdzuje centrálnu postavenie človeka ako subjektu práce, jeho vzťahov v rodine i v spoločnosti, ktoré si zároveň vyžadujú i osobný a spoločenský oddych“.

Kardinál Scola ďalej zdôraznil, že inovácia je jedným zo základných zdrojov, ktoré sú schopné podnieť rast a rozvoj vyspelých ekonomík. „Inovácia však môže prísť iba prostredníctvom mobilizácie síl, dynamiky a tvorivosti slobodných a zodpovedných ľudí. V tejto súvislosti i uspokojenie potrieb človeka predpokladá otvorenosť voči celkovej perspektíve ľudskej existencie, ktorá nemôže byť naplnená iba kvantitatívne. Práve toto je však postoj, ktorý veľakrát vrhá svetlo na spôsob tvorenia práce, na ekonomiku i na politické ciele. Človek je považovaný za nástroj zisku a to ho

núti, aby obraz o svojej identite budoval čisto individualisticky, ako človek bez vzťahov“.

Úlohou politických inštitúcií, skonštatoval na záver arcibiskup, je poskytnúť bezprostredné i dlhodobé riešenia, ako i orientovať svoju činnosť podľa rozhodujúcich kritérií, medzi ktoré patrí „adekvátne valorizácia typických hodnôt rodiny ako prvotnej bunky ľudskej spoločnosti a to prostredníctvom princípu subsidiarity“.

Človek je bytie vo vzťahu, pretože je jednotným celkom, ako uvádza *Gaudium et Spes* (č.3). Vyzdvihnuté i dnes primáť človeka ako subjektu práce neznamená nastúpiť na cestu nenávratnej minulosti. Naopak, znamená vydať sa na cestu pevnej nádeje, uviedol kardinál Scola.

-aj-

Kardinál Vegliò sa stretol s chudobnými mesta Narni

Vatikán/Taliansko 21. mája (RV) – Hľadať v dnešnej spoločnosti „skutočnú cestu vzájomného rešpektu a sociálnej súdržnosti“ je výzva, ktorú vyslovil kardinál Antonio Maria Vegliò, predseda Pápežskej rady pre pastoraáciu migrantov a cestujúcich, počas sobotňajšej svätej omše v Narni. Kardinál sa zúčastnil na spoločnom obede s chudobnými, politickými utečencami a núdzovými, ktorý každoročne organizuje talianska diecéza Terni-Narni-Amelia.

Vo svojej homílii kardinál Vegliò poukázal na súčasnú situáciu týkajúcu sa migrantov vo svete a zdôraznil, že „títo ľudia zakusujú útrapy na ceste do ‚zasľúbených krajín. Emigrácia je vždy spojená s bolesťou. Ak by nemuseli, mnohí by nikdy neopustili svoju vlasť. V súčasnosti tento fenomén dosiahol dimenzie skutočnej humanitárnej krízy, pretože je vždy viac a viac spojený s organizovaným zločinom.“ Preto Cirkev nemôže mlčať pred „znovurodiacim sa obchodovaním s otrokmi, ktoré sa ročne týka približne jedného milióna ľudí, určených na prostitúciu, nútené práce, obchodovanie s orgánmi a detskú prostitúciu“.

Kresťania sú pozvaní, aby „prekonali strach, predsudky, nezáujem a uzavretie sa pred problémom“ – pretože v migrujúcom je prítomný Kristus – a otvorili dvere tým, ktorí to potrebujú. Podľa kardinála to neznamená „podporovať ilegálnosť, ale pomôcť prekonať ju solidárnosťou a vzájomnou spolupracou. Skutočná migračná politika musí vytvoriť jasné kritériá a normy, ktoré zabezpečia každému stabilitu a ochranu jeho práv. Cirkev nežiada osobitné kompetencie pri vytváraní takýchto projektov. Rezervuje si však právo navrhovať možné riešenia, aby rozhodnutia boli inšpirované základnými právami ľudskej osoby a tradíciou našej kresťanskej civilizácie.

-js-

Hovorca Svätej stolice o novej knihe Giannluigiho Nuzziho

Vatikán 20. mája (RV) – Hovorca Svätej stolice P. Federico Lombardi ostro kritizoval publikáciu novej knihy Giannluigiho Nuzziho, v ktorej zverejňuje tajné a osobné dokumenty Svätej stolice a Benedikta XVI. Vydanie knihy hovorca označil už nielen za kontroverznú žurnalistickú činnosť, ale aj za kriminálny čin, ktorým boli porušené osobné práva Svätého Otca ako aj jeho spolupracovníkov na súkromie a slobodu korešpondencie.

Svätá stolica bude pokračovať v skúmaní týchto činov, povedal P. Lombardi a dodal, že „uskutoční príslušné kroky, aby pôvodcovia krádeže, tí, ktorí tajné dokumenty nadobudli a tí, ktorí ich zverejnili, sa zodpovedali pred súdom. Ak si to budú okolnosti vyžadovať, požiadajú aj o medzinárodnú spoluprácu“ – uzatvára komuniké. -js-

Benedikt XVI.: Vylúčenie Boha zo spoločnosti je podstatou krízy

Vatikán 24. mája (RV) – Benedikt XVI. prijal na audiencii talianskych biskupov pri príležitosti výročného plenárneho zasadnutia Konferencie biskupov Talianska. V príhovore docenil ich spoluprácu v službe cirkevnému spoločenstvu a citujúc slová bl. Jána XXIII. z otváracieho príhovoru II. vatikánskeho koncilu pripomenul, že koncil kládol najväčší dôraz nato, „aby bolo posvätné bohatstvo kresťanskej náuky chránené a odovzdávané čo najúčinnejším spôsobom“. Koncilových otcov zaväzoval k prehĺbeniu a prezentácii tejto trvalej doktríny pri zachovaní continuity so starovekou tradíciou Cirkvi, teda «odovzdávajúc čisté a úplné učenie» bez obmedzenia alebo skreslenia, ale novým spôsobom «podľa toho, ako vyžaduje naša doba» (Discorso di solenne apertura del Concilio Ecumenico Vaticano II, 11 ottobre 1962).

Svätý Otec poukázal na novodobý kontext vedeckého zdôvodňovania a technickej kultúry, ktoré nielen inklinujú k zjednocovaniu sa sveta, ale často zasahujú za rámec svojich kompetencií. Podstata duchovnej a morálnej krízy, ktorá zasahuje Európu, vyplýva z vylúčenia Boha, „veľkého neznámeho“ našich čias.

„Drahí bratia, našou prvou, reálnou a jedinečnou úlohou zostane nasadiť svoj život za to, čo je pravda a čo je trvalé, za to, čo je reálne vierohodné, nevyhnutné a rozhodujúce. Ľudia vnímajú Boha. Toho Boha, ktorého často podvedome, osamotene, tápajúc hľadajú, aby dali plnší význam svojej existencii. My máme úlohu ohlasovať ho, ukázať im ho, viesť k stretnutiu s ním. Ale je stále dôležité pripomínať si, že prvou podmienkou k tomu, aby sme mohli hovoriť o Bohu, je hovoriť s Bohom.

Stávať sa stále viac Božími mužmi, živenými intenzívnym životom modlitby a tvárnenými milosťou. Svätému Augustínovi sa po ceste namáhavého, ale úprimného hľadania Pravdy konečne podarilo nájsť Boha. Vtedy si uvedomil, že jedinečný fakt naplnil jeho srdce úžasom a radosťou. Pochopil, že práve tá Pravda ho počas jeho dlhej cesty hľadala a našla. Chcel by som povedať každému: nechajme sa nájsť a uchvátiť Bohom, aby každý, koho stretneme, bol zasiahnutý Pravdou. A z tohto vzťahu s ním sa rodí naša jednota, vytvára sa cirkevné spoločenstvo, ktoré objíma všetkých ľudí všetkých čias a na všetkých miestach, aby utvorilo jediný Boží ľud.“

V záver Svätý Otec zdôraznil, že hermeneutika continuity a reformy je kľúčom k tomu, aby Cirkev mohla ponúknuť zmysluplné odpovede na závažné spoločenské a kultúrne premeny našej doby, ktoré majú viditeľný účinok aj na náboženskú dimenziu. -jak-

Slávnosť k otvoreniu Cyrilo-metodského jubilejného roku

Vatikán/Česko (25. máj 2012, RV) – Kardinál Dominik Duka, pražský arcibiskup a predseda Českej biskupskej konferencie, spolu s olomouckým arcibiskupom Jánom Graubnerom eucharistickou slávnosťou v Bazilike sv. Praxedy v Ríme otvorili Cyrilo-metodský jubilejný rok v súvislosti s 1150. výročím príchodu sv. Cyrila a Metoda na územie Veľkej Moravy.

Slávnosť sa tak konala na mieste, ktoré je zviazané s postavami dvoch solúnskych bratov, spolupatrnov Európy a našich vierozvestov. Priľahlý kláštor Baziliky sv. Praxedy totiž prichýlil sv. Cyrila a Metoda, keď koncom roku 867 prišli do Ríma žiadať pápežské schválenie slovanskej liturgie. Pripomína to pamätná tabuľa na vonkajšej stene chrámu. O Konštantínovej teologickej dišpute, ktorou zdôvodnil oprávnenosť slovanského bohoslužobného jazyka v Benátkach, počas zastávky na namáhavej ceste do Ríma, sa dozvedel aj pápež Mikuláš I. a osobne ich pozval do Večného mesta. Svoje pozvanie poslal pravdepodobne krátko pred svojou smrťou (zomrel 13. novembra 867) a pri príchode do Ríma členov byzantskej misie privítal už nový pápež Hadrián II., ktorý bol zvolený 14. decembra 867. Práve jeho schválením staroslovienčiny ako bohoslužobného jazyka v Bazilike Santa Maria Maggiore roku 868 sa pre slovanské národy otvorila možnosť oslavovať Boha vlastnou rečou.

Práve v Bazilike Santa Maria Maggiore sa v rámci programu večer o 20.00 hod. konal koncert za účasti premiéra Českej republiky Petra Nečasa. Na koncerte vystúpila Zlínska filharmónia Bohuslava Martinů a súbor Hradišťan. Koncert sa konal pod záštitou predsedu vlády Petra Nečasa a predsedu Rady európskych biskupských konferencií (CCEE) kardinála Pétra Erdőho, ostrihomsko-budapeštianskeho arcibiskupa. -jak-

Mlčanie a slovo témou svetového dňa komunikačných prostriedkov

Vatikán 20. mája (RV) – Téma tohtoročného 46. svetového dňa spoločenských komunikačných prostriedkov „Mlčanie a Slovo: cesta evanjelizácie“ vyzýva k častejším úvahám o realite komunikácie. Vo svojom nedeľnom príhovore pred modlitbou Raduj sa, nebies kráľovná ho pripomenul i Benedikt XVI. Vyzval k modlitbám za to, aby „každá forma komunikácie vždy slúžila k nastoleniu autentického dialógu s blížnym, založeného na vzájomnej úcte, načúvanie a zdieľanie“. Pripomenul tiež blížiaci sa 24. máj, ktorý je dňom modlitieb za Cirkev v Číne a pozdravil približne desať tisíc členov talianskeho hnutia Pre život, ktorí zaplnili aulu Pavla VI.

V súvislosti so 46. svetovým dňom spoločenských komunikačných prostriedkov sa počas minulého týždňa na pôde Vatikánskeho rozhlasu hovorilo o rozličných aspektoch vzťahu medzi mlčaním a slovom. Téma tohtoročného svetového dňa „Mlčanie a Slovo: cesta evanjelizácie“ vyzýva k častejším úvahám o realite komunikácie. Mons. Domenico Pompili, riaditeľ Národnej kancelárie pre spoločenské komunikačné prostriedky pri Konferencii biskupov Talianska, hovorí: „Svätý Otec nás tento rok veľmi prekvapil, keď nás vo svojom posolstve pozval uskutočniť akési cvičenie „gestalt“, vnímať realitu komunikácie. Pri komunikovaní existuje riziko, že sa dá dôležitosť tomu, čo je viac viditeľné, teda slovu. Pozýva nás, aby sme skúsili vyjsť z tejto samozrejmosti a dali dôraz a prvé miesto práve mlčaniu“.

Komunikácia je pre Cirkev výzvou, ktorá je spojená s misiou evanjelizácie. Podľa P. Giulia Albaneseho, riaditeľa mesačníka „Popoli e Missione“, „Komunikácia a osobitne informácie sú v súčasnosti misijným územím. Misiou je komunikovanie, pevného Božieho slova“. Michele Zanzucchi, autor knihy „Ticho a slovo. Svetlo, načúvanie, komunikácia a masmédiá“ dodáva: „Ticho sa vzťahuje na mnoho slov, ale jeho najhlbší význam je kresťanské „kenosis“ Božie ticho. Božie ticho, ktoré nie je samo o sebe, ale je to ticho, ktoré provokuje slovo, ktoré tvorí slovo, a ktoré dovolí, aby sa slovo skutočne stalo slovom. Bez ticha, nie je možné slovo“. -js-

Zverejnené Normy pre rozlišovanie údajných videní a zjavení

Vatikán 23. mája (TK KBS/RV CZ) - Kongregácia pre náuku viery publikovala v pondelok na svojich internetových stránkach Normy pre rozlišovanie údajných videní a zjavení. Vydané boli 25. februára v roku 1978, ale až teraz boli sprístupnené pre širšiu verejnosť okrem latinčiny aj v ďalších piatich jazykoch (anglický, francúzsky,

taliansky, nemecký a španielsky) s novým príhovorom terajšieho prefekta spomínanej Kongregácie kardinála Williama Levadu. Ten v závere svojho príhovoru poznamenáva, že „Kongregácia pre náuku viery pristúpila k publikácii Noriem pre rozlišovanie údajných videní a zjavení, pretože dúfa, že pomôže pastierom Katolíckej cirkvi v náročnej úlohe rozlišovania údajných videní, zjavení, posolstva, odkazov a vôbec mimoriadnych javov prípadne aj nadprirodzeného pôvodu. Text môže byť užitočný aj pre teológov a odborníkov v tejto oblasti živej skúsenosti cirkvi, ktorá má dnes určitú závažnosť a potrebuje prehĺbenú reflexiu,“ píše kardinál Levada.

Okrem otázok a uvažovaní o takzvaných plodoch údajných zjavení a ich hodnotení vyniká zo zverejnených noriem bod číslo 2, v ktorom sa hovorí, že až „v závislosti na úsudku, ktorý vynesie zodpovedná cirkevná autorita je miestnemu biskupovi umožnené autorizovať či zakázať tiež verejný kult či iné formy zbožnosti súvisiace s miestom zjavení podľa toho, či je uznaný ich nadprirodzený charakter (constat de supernaturalitate) alebo nie (non constat de supernaturalitate)“. Je známe, že o Medžugorii zvláštna komisia zriadená v roku 1991 vtedajšou juhoslovanskou biskupskou konferenciou vydala vyhlásenie v meste Zara a znelo non constat de supernaturalitate, pričom ponechala možnosť ďalšieho skúmania. Terajšia komisia Svätej stolice prešetruje otázku Medžugoria pod vedením kardinála Camilla Ruiniho, ktorý v nedávnom rozhovore uviedol, že predpokladá zverejnenie záverov ešte v tomto roku.

Zdroj: RV CZ

Iniciatíva Jeden z nás podporuje v EÚ život od počatia

Brusel 24. mája (TK KBS/TS ČBK) – Európska iniciatíva Jeden z nás zhromažďuje milión podpisov pre začatie debaty o ochrane života v rámci Európskej únie. Európske úrady žiadosť prijali 11. mája 2012. Lehota na odovzdanie podpisov je jeden rok. Európska únia síce nemôže meniť legislatívu členských štátov, môže sa ale zasadiť o presadenie rovnej dôstojnosti pre všetky ľudské bytosti už od ich počatia.

Dôraz na ľudskú dôstojnosť je možné aplikovať i pri vedeckom výskume, podpore členských krajín či ich zdravotných systémov. Komisia biskupov pri EÚ (COMECE) vyzýva v liste občanov členských krajín, aby svojím podpisom podporili iniciatívu na obhajobu tých, ktorí ešte nemajú svoj hlas. Podpisy totiž musia pochádzať aspoň zo siedmich krajín EÚ. Je možné predpokladať, že kľúčovú úlohu v úspechu iniciatívy budú hrať hnutia pre život a iné katolícke organizácie, preto biskupi doporučujú zbierať podpisy napríklad na formulároch umiestnených v kostole. Tiež doporučujú na iniciatívu upozorniť pri májových pobožnostiach. Zdroj: TS ČBK

Výzva náboženských predstaviteľov k zastaveniu násilia

Nepál 21. mája (RV) – Kresťanskí, budhistickí, hinduistickí a moslimskí náboženskí predstavitelia Nepálu spoločne vyzvali kmeňových náčelníkov k okamžitému zastaveniu násilností medzi etnickými skupinami a k začatiu spolupráce na budovaní pokoja. Vyzývajú zainteresované strany k vzájomnému rešpektu a k odpusteniu všetkého, čo priniesla 11 ročná občianska vojna. Už viac ako 25 dní prebiehajú v hlavnom meste Kathmandu násilné stretky medzi jednotlivými etnikami, ktoré týmto spôsobom chcú ovplyvniť ukotvenie svojich práv v novej ústave, ktorá má byť schválená 27. mája tohto roku. -js-

Biskupi z Afriky, Európy a Ameriky apelujú na Európsku úniu

Brusel 20. mája (RV) – Sedemnást' biskupov z rozličných krajín celého sveta sa obrátilo na predstaviteľov Európskej únie, aby zabezpečili transparentné financovanie ťažobných spoločností, ktoré vykonávajú svoju činnosť v rozvojových krajinách. V dokumente biskupov z Afriky, Európy a Južnej Ameriky sa píše, „že je nevyhnutná transparentnosť na boj proti korupcii a daňovým únikom, ktorými nadnárodné organizácie ochudobňujú tieto krajiny približne o 125 miliárd eur ročne“.

Biskupi poukazujú na to, že kvôli súčasnej ekonomickej kríze „obyvatelia jednotlivých krajín žiadajú nové pravidlá, ktoré do finančného systému zavedú morálne princípy“. Odsudzujú súčasný trend, ktorý v tejto ťažobnej oblasti prináša zisk iba úzkej skupine ľudí a pre väčšinu, predovšetkým tých najbiednejších, znamená boj o samotné prežitie. Biskupi preto žiadajú, aby Európska únia väčšmi dohliadala na dodržiavanie prijatých medzinárodných dohôd, ktoré ukladajú povinnosť ťažobným spoločnostiam pravidelne zverejňovať zisky, aby tak občania mohli lepšie sledovať to, čo sa deje s nerastným bohatstvom ich krajiny. Zároveň vyzývajú vlády tých krajín, na ktorých území tieto spoločnosti ťažia, aby uzatvárali zmluvy v prospech svojho obyvateľstva. -js-

V Ríme bola vymenovaná správna rada „Kirche in Not“

Rím 24. mája (TK KBS/RV CZ) - V Ríme menovali správnu radu pápežskej nadácie „Kirche in Not“ („Cirkev v núdzi“). Predsedom tejto rady, ktorá je

najvyšším riadiacim orgánom charitatívneho diela, je zároveň predseda celej nadácie. Benedikt XVI. na túto pozíciu menoval kardinála Maura Piacenzu, prefekta Kongregácie pre klérus. Ďalšími členmi sú sekretár Kongregácie pre bohoslužbu a sviatosti arcibiskup Joseph Augustine Di Noia, sekretár Kongregácie pre evanjelizáciu národov, arcibiskup Hon Tai-Fa Savio, dekan Tribunálu Rímskej roty biskup Antoni Stankiewicz, sekretár Pápežskej rady pre novú evanjelizáciu arcibiskup José Octavio Ruiz Arenas, biskup Eichstättu Mons. Gregor Maria Hanke, biskup Versailles Mons. Eric Aumonier a biskup talianskeho Tivoli Mons. Mauro Parmeggiani.

Po smrti zakladateľa O. Werenfrieda von Straten (31. januára 2003) začal Benedikt XVI. pred dvoma rokmi „inštitucionálnu prestavbu“ podporného diela. Svätý Otec, ktorý už ako kardinál podporoval činnosť tohto katolíckeho diela, vyjadril prianie primknúť ho silnejšie k univerzálnej cirkvi aj po právnej stránke. Organizácia sa tak premenila na autonómnu nadáciu pápežského práva. „Kirche in Not“ sa podľa svojho štatútu venuje „duhovnej a materiálnej pomoci svetovej cirkvi tam, kde je prenasledovaná, alebo len s ťažkosťami plní svoje poslanie, a kde jej potrební členovia trpia“. Ročne podporuje zhruba päť tisíc projektov, najmä na blízkom Východe, v Nigérii a v Sudáne, kde sú kresťania pre svoju vieru často ohrození na životoch.

Zdroj: RV CZ

Približne 925 miliónov osôb na zemešli trpí hladom

Rakúsko 22. mája (RV) – Približne 925 miliónov osôb na zemešli trpí hladom a každých 12 sekúnd zomiera vo svete v jeho dôsledku jedno dieťa. Uvádza to správa organizácie Caritas Internationalis. „Hlad nie je prírodným javom, je to jav spôsobený sociálnymi, politickými a ekonomickými príčinami. Je to globálna tragédia o to väčšia, že by sa jej mohlo predísť“. Práve hľadanie spôsobov, ako čeliť tomuto problému je cieľom medzinárodného kongresu, ktorý organizuje Caritas Internationalis a bude sa konať vo Viedni v dňoch 1. – 2. júna tohto roku. Zúčastnia sa na ňom viaceré civilné authority, akademici, novinári a predstavitelia rôznych občianskych spoločností z celého sveta. Na programe stretnutia sú rozhovory o aktuálnych výzvach potravinovej pomoci vo svete, o obchode s potravinami, svetových cenách potravín, ozbrojených konfliktoch, klimatických zmenách a nahraditeľných zdrojoch, ktoré majú rozhodujúci vplyv na otázku hladu vo svete. Očakáva sa účasť aj najvyšších predstaviteľov svetovej Organizácie pre výživu a poľnohospodárstvo FAO. -js-

Púť katolíckych médií v Bratislave

Bratislava 19. mája (TK KBS) - Pracovníci Rádia Lumen, Katolíckych novín, Televízie Lux, Tlačovej kancelárie Konferencie biskupov Slovenska, Spoločnosti Lux communications, ako aj množstva diecéznych a farských periodík, a v sobotu stretli v Bratislave na 4. púti katolíckych médií.

Stovky ľudí využilo v rámci dňa otvorených dverí možnosť navštíviť a spoznať prácu katolíckych médií. Najväčší záujem vyvolala u verejnosti návšteva televízie LUX, ktorá otvorila svoje brány, pripravila viaceré živé vstupy i súťaž. Jej program prebiehal súčasne aj v pobočke TV LUX v Prešove. Zaujímaví, medzi ktorými boli mladí i starší, sa mohli tiež bližšie zoznámiť aj s priestormi televízie. Tie otvorila i TK KBS a Lux communication, kde si návštevníci mohli vypočuť koncerty kresťanských interpretov. Ďalšie médiá sa prezentovali na nádvorí KBS a v Aule kňazského seminára.

„Tento rok sme sa rozhodli pre Bratislavu, pretože Kapitúlska ulica je sídlom viacerých katolíckych médií,“ hovorí riaditeľ TK KBS Jozef Kováčik. Dodal, že práve táto ulica môže vďaka tomu ožívať nielen svojou históriou, ale i aktuálnosťou a súčasnosťou. Na ulici v súčasnosti pôsobí práve TK KBS a TV LUX. V budúcnosti by sa tam mali presťahovať i Katolícke noviny.

Najnovší román o národnom buditeľovi, jazykovedcovi, vydavateľovi, redaktorovi a zakladateľovi Spolku Andrejovi Radlinskému predstavil súčasný riaditeľ Spolku sv. Vojtecha (SSV) Vendelín Pleva v rámci programu odovzdávania Ceny Andreja Radlinského.

Nová kniha, ktorá je už v predaji, má názov „Skromná hrivna“. „Púťavým spôsobom osvetľuje život a dielo Andreja Radlinského a historické súvislosti okolo vzniku Spolku sv. Vojtecha,“ hovorí pre TK KBS Pleva. Myšlienka oživiť spomienku na túto postavu našich dejín širšej skupine čitateľov podľa neho vznikla na edičnej rade SSV, kde sa rozhodli, že nájdu autora, ktorý by sa zhostil témy a osobností, ktorá si to zaslúži. „Keďže vedecky spracovaný životopis už existuje, rozhodli sme sa pre román. Máme nádej, že týmto žánrom sprístupníme tuto postavu širšej skupine čitateľov.“

Autorom publikácie je prozaik a dramatik Jozef Repko. Je známy tvorbou rozhlasových hier, v ktorých spracúva slovenskú históriu. Kniha na 208 stranách opisuje radosti i starosti tohto veľkého dejateľa, ktorý ani počas svojho života nedostal náležité ohodnotenie.

Meno Andreja Radlinského je spojené aj s cenou, ktorú udeľuje Rada pre spoločenské komunikačné prostriedky (RPSKP) Konferencie biskupov Slovenska (KBS). Zámerom udeľovania tohto ocenenia je vyjadriť vďaka Katolíckej cirkvi na Slovensku ľuďom, ktorí sa význačným spôsobom zaslúžili o rozvoj kresťanských masmédií, alebo svojimi dielami, či svojou činnosťou pravdivo a v duchu kresťanskej viery pôsobili v oblasti masmédií. Už po tretíkrát ju udelili v rámci štvrtého ročníka mediálnej púte katolíckych médií v Bratislave.

Biskup Mons. Rudolf Baláž in memoriam, pedagóg a redaktor Alojz Čobej a softvérový inžinier Juraj Viděky sú noví laureáti ceny Andreja Radlinského.

Stretnutie vyvrcholilo slávnostnou svätou omšou v Katedrále sv. Martina. Spolu s ďalšími kňazmi slávil ďakovnú omšu predseda Konferencie biskupov Slovenska (KBS) Mons. Stanislav Zvolenský. „Pozývam vás k tomu, aby sme túto svätú omšu spoločne obetovali na poďakovanie za to, čo sa prostredníctvom našich katolíckych médií podarilo poskytnúť veriacim i neveriacim v uplynulom roku a prosím o duchovnú silu pre všetkých, ktorí v katolíckych médiách pracujú, pre požehnanú, užitočnú službu aj do nasledujúceho obdobia,“ povedal arcibiskup Zvolenský, ktorý po svätej omši požehnal novú satelitnú techniku TV LUX.

V homílii sa prítomným prihovril vладыka Peter Rusnák. Vyzval ich, aby sa vo svojom živote naladili „na vysielac Božej lásky.“ „Aby sme sa my sami stali médiami, prostredníkmi odovzdania tohto hlasu, aby človek nemusel čakať na nejakú správu, ktorá ho poteší na chvíľu, na hodinu, na jeden deň, ale aby toto slovo – slovo Božie ustavične dávalo človekovi nádej do každého dňa, do nesenia osobného kríža a bolesti, aby mu dávalo radosť a istotu v tom, že Ježiš Kristus je s nami,“ povedal bratislavský eparcha Rusnák.

Záver patril projekcii prestížnej francúzskej drámy O bohoch a ľuďoch režiséra Xaviera Beauvoisa, ktorý prinieslo do slovenských kín Spoločenstvo pre šírenie hodnôt evanjelia v médiách - LUX communication. Je to skutočný príbeh o viere a odvahe cisterciánskych mníchov, ktorí čelia hrozbe islamistických teroristov.

Púť katolíckych médií je aktivitou Rady KBS pre spoločenské komunikačné prostriedky, v spolupráci s katolíckymi médiami. Jej cieľom je poskytnúť priestor nielen na stretnutie sa tvorcov katolíckych médií s tými, ktorí ich sledujú, ale umožňuje i samotným pracovníkom médií vzájomne sa spoznať, vymieňať si pracovné skúsenosti, postrehy a hľadať spôsoby šírenia Evanjelia masovokomunikačnými prostriedkami TK KBS, ml / foto pz

Subkomisia KBS o probléme „darcovstva“ pohlavných buniek

Bratislava 23. mája (TK KBS) - Subkomisia pre bioetiku Teologickej komisie Konferencie biskupov Slovenska (KBS) vydala stanovisko k „darcovstvu“ ľudských pohlavných buniek a k obchodovaniu s nimi. Reaguje v ňom na rôzne aktivity domácich a zahraničných firiem, ktoré nabádajú mladých ľudí, aby sa stali dobrovoľnými „darcami“ vajíčok alebo spermii (ľudských gamét) a ktoré ponúkajú neplodným párom aj také metódy asistovanej reprodukcie, ktoré s využitím týchto gamét počítajú.

Stanovisko je určené predovšetkým pre veriacich. „Úsilím subkomisie je povedať jasné slovo pre správnu orientáciu veriacich,“ hovorí v rozhovore pre TK KBS predseda Subkomisie pre bioetiku a spišský biskup Mons. Štefan Sečka. Problematiku členovia Subkomisie sformulovali na svojom poslednom zasadnutí do siedmich základných bodov.

Odborníci v oblasti medicíny, psychológie a morálnej teológie v stanovisku pripomínajú, že procedúry umelého oplodnenia (aj tie, kde sa používajú darované gaméty) – nahradzujú spojenie medzi manželskou láskou a prenášaním života, čím protirečia zmyslu plodenia ako vyjadrenia jednoty manželov. Zároveň tieto procedúry podľa vyhlásenia zatemňujú osobný komponent plodenia (ak sú darcovia gamét neznámi) a spôsobujú narušenie rodinných vzťahov, oddeľujúc v nich fyzické, psychické a morálne prvky, ktoré ich konštituuju. Darcovia gamét sú spoluzodpovední za morálne neprijateľné postupy a manipulácie, ktoré darovaním svojich pohlavných buniek umožňujú.

Subkomisia konštatovala, že pri etickom hodnotení tohto problému je potrebné vychádzať z rešpektovania ľudskej dôstojnosti a prirodzených práv počatého dieťaťa, ako aj z pravdivého hodnotenia podstaty a poslania manželstva. Subkomisia zdôraznila, že každé dieťa má právo byť počaté prostredníctvom znakov vyjadrujúcej manželskej lásky medzi mužom a ženou, nosené v lone vlastnej matky, porodené vlastnou matkou a byť vychovávané v rodine založenej na manželstve. Dieťa má tiež právo poznať svojich biologických rodičov, čo je súčasťou poznávania a budovania jeho vlastnej identity.

TK KBS, ml

Kolokvium: Podpora rodiny a rodinnej politiky je nevyhnutná

Bratislava 24. mája (TK KBS) - Podpora a ochrana rodiny a rodinnej politiky je nevyhnutná. Vyplýva to z kolokvia, ktoré zorganizovali na pôde Národnej rady (NR) SR v Bratislave. Zástupcovia parlamentu, predstavitelia

štátnej správy, regionálnej a miestnej samosprávy, zástupcovia tretieho sektora, odbornej verejnosti a firiem sa na ňom zhodli, že do rodina predstavuje základnú bunku spoločnosti, do ktorej je potrebné investovať.

Námety a riešenia pre rodinu a rodinnú politiku prezentovali viacerí rečníci v nadväznosti na programové vyhlásenie novej vlády. Z návrhov vyplýva, že vďaka investíciám do rodiny a projektov, ktoré s ňou súvisia, si polepší celá spoločnosť. Základom je však definovanie konkrétnych princípov v legislatíve, vďaka ktorým by boli všetky návrhy skúmané aj z hľadiska dopadov na rodinu. Dôležitá je tiež špecializácia a profesionalizácia tých, ktorí sa rodinnej politike venujú.

„Ak chceme ozdraviť spoločnosť, (...) potrebujeme sa venovať rodine,“ povedala Terézia Lenczová zo Slovenskej spoločnosti pre rodinu. Potvrdili to aj ďalší rečníci a hostia, ktorí sa aktívne zapojili do diskusie. Kolokvium zorganizovalo Fórum kresťanských inštitúcií spoločne so Spoločnosťou Úsmev ako dar, Nadáciou Konráda Adenauera, Slovenskou spoločnosťou pre rodinu a ďalšími prarodinnými organizáciami, ktoré sa venujú tejto problematike a Slovensku.

Kolokvium pripravili pri príležitosti ôsmeho výročia vstupu SR do Európskej únie a Svetového dňa rodiny (15. mája). Záštitu nad ním prevzal predseda Výboru NR SR pre sociálne veci Ján Podmanický. Nadväzuje na kolokviá, ktoré sa uskutočnili v minulosti na pôde parlamentu.

-ml-

Víťazi celoslovenského kola Biblickej olympiády známi

Bratislava 25. mája (TK KBS) - Víťazi 11. ročníka celoslovenského kola Biblickej olympiády, ktorá sa uskutočnila 22. až 24. mája v Modre, sú známi. Medzi žiakmi základných škôl si prvenstvo odnieslo trojčlenné družstvo zo Základnej školy a Materskej školy z Plavnice. Medzi stredoškólakmi zvíťazili študenti Katolíckeho gymnázia Štefana Moyzesa v Banskej Bystrici. Celkovo medzi sebou súperilo 11 družstiev v prvej a 10 v druhej kategórii. Žiaci a študenti mali čo najlepšie odpovedať na šesť úloh. Bol medzi nimi napríklad test, schopnosť pracovať so Svätým písmom, scénka a ďalšie úlohy. Odpovede posudzovala päťčlenná porota. Jej predsedom bol prof. Anton Tyrol.

Olympiáda bola zameraná na výchovu k hodnotám a medziľudským vzťahom na základe spoznávania biblických postáv a udalostí. Obsah súťaže kladie dôraz na vedomosti, zručnosti, skúsenosti a návyky vychádzajúce zo štúdia Svätého písma. Z toho vyplýva aj vytvorenie vzťahu k Svätému písmu a jeho význam v každodennom živote. Tematicky je rozdelená súťaž na šesťročné obdobie - tento rok žiaci a študenti súperili z Evanjelia podľa Marka a z Knihy Genezis.

Eugen Valovič

Arcibiskup Vasil' SJ o eparchiálnej synode biskupa Gojdiča

Vatikán 20. mája (RV) – Téma Eparchiálna synoda biskupa Gojdiča sa venuje arcibiskup Cyril Vasil SJ, sekretár Kongregácie pre východné cirkvi.

Naša gréckokatolícka cirkev má dnes pred sebou naliehavú úlohu nájsť svoje miesto v novej slovenskej spoločnosti, odpovedať na otázky a problémy, ktoré jej nastoľuje doba. Jedným z predpokladov správneho chápania a orientovania prítomnosti a súčasne aj východiskom pre rozumnú prípravu na budúcnosť je však aj poznanie vlastnej minulosti. Zbavenie sa pocitu malosti a bezdejinnosti je prvým krokom k prekonávaniu ešte kdesi driemajúceho komplexu menejcennosti a bezvýznamnosti. Drobným kamienkom do mozaiky poznania našej histórie chce byť aj tento príspevok. Venujeme v ňom pozornosť jednej udalosti z medzivojnového obdobia, ktorá je bytostne spätá s menom prešovského biskupa blahoslaveného Petra Pavla Gojdiča, presnejšie s prvým rokom jeho biskupskej služby.

Udalosť, ktorú si tu pripomínáme, môže poslúžiť ako ukážka jeho pastierskej starostlivosti a pastoračnej múdrosti a súčasne v nej môžeme nájsť aj niektoré základné piliere jeho biskupskej duchovnosti. Každý biskup sa obyčajne pri nástupe do svojho úradu snaží jasne sformulovať svoj pastoračný program. Vladyka Pavel nám o svojich perspektívach a požiadavkách pre dušpastiersku službu dáva veľa vedieť z priebehu a výsledkov eparchiálnej synody, ktorú zvolal do Prešova v júni, presnejšie v dňoch 7.- 8. júna 1927, teda pred 85 rokmi. Išlo o osobitné stretnutie, tzv. kongres kňazov a učiteľov cirkevných škôl, na ktorom boli prerokované naliehavé pastoračné otázky, a súčasne bol načrtnutý program duchovnej obnovy eparchie.

Práce kongresu prebiehali v troch fázach. Najprv osobitne jednali zástupcovia kňazov a osobitne učitelia cirkevných škôl, neskôr, teda 8. júna popoludní, sa všetci stretli na spoločnom zasadaní. Zo všetkých týchto zasadaní boli vydané a publikované protokoly, ktoré podpísom vladyku Pavla nadobudli záväznú platnosť pre prešovskú eparchiu. Pri pohľade na text týchto protokolov je zrejme, že v nich musíme odlišovať viaceré roviny a teda aj odlišný stupeň ich významu pre súčasnosť. Protokol učiteľského kongresu a spoločného kňazského a učiteľského kongresu sa zaoberal riešením vzájomných vzťahov medzi farármi a inštitúciou cirkevných škôl. Prejednávaná problematika mala predovšetkým časový charakter a dosah, no niektoré body môžu poslúžiť i dnes ako ilustrácia na riešenie týchto dôležitých vzťahov. Biskup Gojdič vyzval učiteľov, aby sa vo svojej pedagogickej činnosti medzi gréckokatolíkmi vyhli jazykovým a národnostným sporom a súčasne ich povzbudil k využívaniu zákonom zabezpečeného práva na vyučovanie v rodnom jazyku. Učitelia cirkevných škôl sa mali pravidelne zúčastňovať na duchovných cvičeniach a svoju učiteľskú činnosť mali koordinovať s pastoračnou aktivitou miestnych duchovných.

Nesporne dôležitejším bolo stretnutie kňazov a biskupa v prítomnosti jeho poradného zboru, teda kapituly. Toto stretnutie môžeme právom charakterizovať ako eparchiálnu synodu. Protokol má 6 bodov: 1) Obnova duchovného života kňazov. 2) Dušpastierstvo. 3) Vzťah farárov k učiteľom cirkevných škôl. 4) Cirkevná disciplína. 5) Disciplína klerikov. 6) Rozličné.

Odhliadnuc od niektorých bodov, ktoré riešili bezprostredné konkrétne problémy, právna účinnosť viacerých ustanovení tejto synody trvá v zásade dodnes. V gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku sa v praxi niektoré pravidlá dodržiavali často s dost' neurčitým odkazom, že tak bolo ustanovené za čias biskupa Gojdiča. Skutočnosť, že ide o ustanovenia eparchiálnej synody, akoby upadla do zabudnutia.

Pripomeňme si aspoň niektoré z týchto nariadení. Dôležitú sú už prvé slová protokolu: „Aby sa kňaz mohol stať pre iných svetlom a soľou, ktorá svieti v temnote a ochraňuje dušu pred hnilobou, musí byť alter Christus, skutočným kňazom pokorným podľa Srdca Ježišovho, a to nie je mysliteľné bez modlitby, bez rozjímania a intenzívneho duchovného života.“ K dosiahnutiu tohto cieľa sa upresnili naledujúce prostriedky.

- Kňazom sa ukladá záväzok, aby sa čím viac modlili a svedomito vykonávali Cirkevné Pravidlo. Jednako však, keby sa niektorí pre nejakú príčinu nemohli modliť celý Časoslov, každého zaväzuje modlitba časoslovu aspoň pol hodiny denne.

- Kňaz má aspoň štvrt' hodiny pred liturgiou rozjímať, aspoň raz mesačne má ísť na sv. spoveď a aspoň každé tri roky si má vykonať duchovné cvičenia.

V konkrétnej dušpastierskej činnosti boli kňazi vyzvaní k horlivej katechizácii mládeže, dôslednej príprave na kázne, pravidelnému vyčleneniu času na spoveď veriacich, prispôbenému potrebám spovedajúcich sa. Na synode bolo ďalej povedané, že tak ako sú pre kňazov potrebné duchovné cvičenia, tak sú pre rozpálenie duchovného života veriacich potrebné tzv. ľudové misie. Ľudové misie sa mali konať v jednotlivých farnostiach aspoň raz za desať rokov, pričom v nasledujúci rok po misii malo byť tzv. obnovenie misie.

Vo vzťahu farárov k učiteľom dedinských cirkevných škôl synoda zdôrazňovala potrebu harmonickej spolupráce oboch zložiek výchovného procesu. Vytvorenie podmienok pre túto spoluprácu bolo aj jedným z cieľov synody. Na pozdvihnutie autority nižších cirkevných predstavených boli udelené protopresbyterom - dekanom ako námestníkom biskupa niektoré osobitné právomoci, ako napr. - požehnať novopozlátenú čašu, posviacať kríže a zvony, udeliť myropomazanie dieťaťu staršiemu ako rok, udeľovať dovolenku farárom do rozsahu 5 dní atď.

Na druhej strane sa od protopresbyterov - dekanov požadovalo čo najpresnejšie kontrolovanie zariadenia chrámov, účtovnej evidencie jednotlivých

farností, priebehu katechizácie, úrovne kázní kňazov, ako aj dohľad nad osobným životom a príkladom kňazov.

Synoda skonštatovala úpadok vedomostnej úrovne duchovenstva. Preto bolo rozhodnuté, že do seminára budú prijímaní iba kandidáti po ukončení gymnaziálnych štúdií, prípadne po doplnení maturitnej skúšky diaľkovým štúdiom. Novokňazi sa v priebehu 5 rokov po vysviacke mali podrobiť tzv. synodálnej skúške zo všetkých teologických predmetov. Súčasne boli vydané aj niektoré ďalšie predpisy týkajúce sa seminára a duchovnej formácie kandidátov na kňazstvo.

Oficiálny text ustanovení eparchiálnej synody bol publikovaný v časopise mukačevskej a prešovskej eparchie Dušpastyr, ale v súčasnosti už je takmer neznámy, či nedostupný. Tento náš príspevok chcel byť akýmsi malým pooprášením našich dávnejších i nedávnych dejín. Spomienka na Prešovskú eparchiálnu synodu, ktorá sa uskutočnila pred 85 rokmi sa totiž môže stať inšpiráciou pre podobné aktivity, ktorá by boli v našej cirkvi potrebné aj dnes. Od čias biskupa Gajdiča sa mnohé zmenilo. Zmenil sa spoločenský kontext, v ktorom naša cirkev žije. Zmenil sa štruktúra našej cirkvi po stránke cirkevno-administratívnej, ale aj po stránke sociálnej a deografickej. Zmenila sa v niektorých veciach aj cirkevná disciplína. Výzvy dnešnej doby pre našu cirkev je preto potrebné spoznať, sformulovať a hľadať nové riešenia. To, čo je spoločné a stále žiadané, je hľadanie najúčinnšieho spôsobu, ktorým by Cirkev mohla plniť svoje základné poslanie, spásu nesmrteľných duší.

+ Cyril Vasil', SJ

Vladyka Peter sa stretol s eparchom Chomnyckym

Bratislava 21. mája (TK KBS) – O náboženskej situácii vo svojich eparchiách, ako aj ďalších témach spolu hovorili bratislavský eparcha vladyka Peter Rusnák a stamfordský eparcha Paul Chomnycky OSBM, ktorí sa stretli 20. mája na Eparchiálnom úrade Bratislavskej eparchie v Bratislave. Eparchovia si vymenili aj svoje skúsenosti z rozvíjania východnej kresťanskej tradície v diaspore.

Biskup Paul Chomnycky si počas návštevy prezrel aj Katedrálu Povýšenia Sv. Kríža a uctil si relikvie bl. Pavla Petra Gajdiča, ktorý bol – rovnako ako biskup Chomnycky – členom baziliánskeho rádu.

Stamfordský eparcha navštívil aj gréckokatolícku farnosť sv. Andreja Prvopovoláného v Nitre, kde spolu s miestnym farárom Martinom Pavukom MSC slúžil archijerejskú svätú liturgiu.

Biskup Paul Chomnycky sa narodil roku 1954 v Kanade v ukrajinskej rodine. Kňazskú vysviacku prijal roku 1988. Pôsobil vo viacerých farnostiach v Kanade. V roku 2002 bol menovaný za biskupa-exarchu

pre ukrajinských gréckokatolíkov vo Veľkej Británii. V roku 2006 bol menovaný za eparchiálneho biskupa Stamfordskej eparchie (so sídlom v štáte Connecticut, USA) Ukrajinskej gréckokatolíckej cirkvi. Eparchia sa rozprestiera v štátoch New York a New England a patrí do Philadelphskej metropolie.

Eparcha Chomnycky sa v uplynulých dňoch zúčastnil na návšteve ad limina apostolorum v Ríme. Tú prvékrát vykonali všetci východní biskupi USA spoločne.

Stanislav Gábor

Kňazský deň Prešovskej archieparchie v Ľutine

Ľutina 22. mája (TK KBS) - Približne 200 kňazov Prešovskej archieparchie sa 21. mája stretlo v Bazilike minor v Ľutine na kňazskom dni. Program sa začal archijerejskou svätou liturgiou, ktorú celeburoval vladyka Ján Babjak SJ, prešovský arcibiskup a metropolita. V homílii sa prítomným kňazom prihovorel otec Daniel Dzurovčin, synkel pre ekonomiku. Zdôraznil atribúty dobrého pastiera, na vrchol postavil základnú úlohu každého kňaza – zachraňovať ľudské duše.

Po svätej liturgii nasledoval príhovor Jána Buca, riaditeľa TV Lux. Priblížil fungovanie tejto katolíckej televízie a načrtnol plány a vízie do budúcnosti.

Po ňom sa slova ujal Marián Kuffa, riaditeľ Inštitútu Krista Veľkňaza v Žakovciach. Poukázal na svoje povolanie do kňazskej služby. Snažil sa povzbudiť k väčšej horlivosti presbyterov vo farnostiach, zdôraznil význam poslušnosti kňaza vo vzťahu k jeho biskupovi.

Popoludní sa prítomným prihovorel arcibiskup Ján Babjak SJ. Predstavil prebiehajúcu výstavbu v areáli baziliky a načrtnol plány do budúcnosti. **Luboš Pavlišinovič**

Kňazský deň v Košiciach v znamení novej evanjelizácie

Košice 23. mája (TK KBS) - Stáva sa už pomaly tradíciou, že pred programom kňazského dňa sa kňazi Košickej eparchie stávajú darcami krvi. Tentokrát vyše tridsať kňazov odovzdalo svoju drahocennú tekutinu.

Kňazom sa prihovorel vladyka Milan, košický eparcha, ktorý označil chápanie právd viery za dôležitejšie ako ich strohé poznanie. V prednáške na tému novej evanjelizácie riaditeľ BÚ Marko Rozkoš analyzoval kultúrnu klímu dnešného posmoderného človeka.

Téma stretnutia bola ladená s blížiacou sa Biskupskou synodou o novej evanjelizácii a priniesla i v diskusii nové inšpirácie pre kňazov eparchie. **Michal Hospodár**

Deň rodiny slávil počas víkendu vo viacerých mestách

Bratislava 21. mája (TK KBS) – Vo viacerých mestách na Slovensku sa cez víkend konal Deň rodiny. Prinášame spravodajský súhrn zo slávenia tohto dňa v Nitre, v Banskej Bystrici, v Žiline, Trnave a v Malackách.

NITRA - Program v Nitre otvorila predpoludňajšia svätá omša na tamojšom hrade. Svätú omšu v Katedrále sv. Emeráma celebroidal nitriansky biskup Viliam Judák. V homílii hovoril o rodine, ktorá má mať svoje miesto v každej spoločnosti. „Je dôležité naozaj nezabúdať, že rodina je oblasť, ktorá patrí k najcennejším darom ľudstva. Ved' kde inde môže lepšie vyzrieť človek ako v rodine, ktorá je založená na láskyplnom stabilnom a rovnoprávnom vzťahu muža a ženy,“ povedal biskup Judák, ktorý prítomným pripomenul aj nenahraditeľnosť rodinného prostredia pre deti. „Všetky iné výchovné zariadenia, možno aj lepšie situované ako naše rodiny, sú úspešné len do tej miery, do akej dokážu fungujúcu rodinu napodobniť.“ Účastníci sa potom presunuli do neďalekého mestského parku, kde bol pripravený kultúrno spoločenský program. Deň rodiny v Nitre pripravilo Fórum kresťanských rodín a Centrum pre rodinu v Nitre, ktoré podporuje rodinné aktivity nielen počas tohto dňa. „Pretože čo je takou podstatou, prečo sme a čo robíme, je aj práve to, aby rodina bola miestom odovzdávania životných hodnôt skutočných. Aby deti poznali úplnú rodinu v láske a porozumení,“ hovorí jedna z vedenia centra Dobroslava Baranová. **Miroslav Lyko**

BANSKÁ BYSTRICA - Trojdňový program Dňa rodiny 2012 v Banskej Bystrici otvoril v piatok 18. mája večernou svätou omšou diecézny administrátor Marián Bublinc. Slávenie eucharistie v Katedrále sv. Františka Xaverského obetoval za rodiny s deťmi, ktoré podchvíľou detsky spontánne sprevádzali slová liturgie.

Mons. Marián Bublinc pripomenul tému tohtoročného Svetového stretnutia rodín so Svätým Ocom Benediktom XVI. od 30. mája do 3. júna v Miláne, ktorá znie Rodina: práca a sviatok. Ako podotkol Bublinc, kde je zdravá rodina, tam je zdravá i cirkev i národ. Na eucharistickej slávnosti koncebrovali kňaz v službe pre mládež Peter Sekereš a Marek Iskra, riaditeľ Diecézneho centra pre rodinu Banskobystrickej diecézy, ktoré bolo hlavným organizátorom banskobystrického programu Dňa rodiny.

V homílii diecézny administrátor poukázal na všeobecnú tendenciu technickej doby eliminovať námahu. Toto však neplatí v živote vzťahov. „Ak chceme žiť pekné vzťahy v rodinách, nejde to bez investovanej

námahy,“ upozornil Marián Bublinc. Prítomných pozval ku konaniu opravdivej lásky a sebadarovaniu.

Diecézny administrátor využil príležitosť, aby sa prítomným rodičom poďakoval za ich námahu, ktorá je prínosom aj pre budúcnosť cirkvi, národa a štátu. Bublinc ocenil aj službu kňazov, ktorí sú blízko pri rodinách.

Pán Juraj Uherek, v tričku koordinátorov, poďakoval Mons. Bublincovi a v mene rodín dodal: „tešíme sa, že ste s nami.“

Zuzana Juhaniaková

ŽILINA - Deň rodiny sa po prvýkrát konal aj v Žiline. Na Mariánskom námestí bol v nedeľu od rána pri-

pravený bohatý program, v ktorom sa prezentovali deti z rôznych Centier voľného času. Vyvrcholením bola svätá omša s biskupom Tomášom Galisom. Rodinám sa prihovril kaplán Jozef Možiešik. Žilina je tiež jedným zo slovenských miest, ktoré sa zapojili do Dňa rodiny. Podľa Romana Seka zo sekcie pre rodinu Žilinskej diecézy chcú aj takto poukázať na jej hodnotu. „Cieľom Dňa rodiny je pritiahnúť ľudí trochu aj

do veľkého spoločenstva, napríklad na námestie, ako tu v Žiline, aby si uvedomili, že rodina napriek mnohým tlakom, ktoré na ňu v súčasnosti v spoločnosti prichádzajú, je veľkou hodnotou a že je na Slovensku veľa rodín, ktoré chcú žiť pekným rodinným životom,“ hovorí Seko. Pre rodiny boli pripravené workshopy, bohatý spoločenský program, mohli vyskúšať aj stredovekú kuchyňu. Súčasťou programu bola prezentácia prorodinných aktivít v žilinskom regióne. Hovorí dobrovoľníčka z Fóra života Jaroslava Gabčová: „Je to veľmi dobrá vec, lebo nemôže sa len Dúhové PRIDE robiť, ale myslím, že aj tá rodina sa musí takto prezentovať, lebo to je podľa mňa tá najväčšia hodnota, ktorú človek môže mať.“

Júlia Kavecká

MALACKY - Po prvý raz zorganizovali v nedeľu 13. mája Deň rodiny aj v Malackách. Podujatie bolo plné duchovných a kultúrno-športových aktivít. Každý si prišiel na svoje, pretože program bol zostavený tak, aby sa ho mohli zúčastniť celé rodiny s deťmi rôznych vekových kategórií. Pre tých, ktorí za neodmysliteľnú súčasť nedele pokladajú bohoslužbu, program začal v kláštornom chráme slávnostnou omšou rodín, ktorú slúžil pán dekan Hudec. Ďalej program pokračoval na školských športoviskách porciou výborného guláša. Pre rodiny ho navarili pani kuchárky zo Spojenej školy. Význam rodiny a potrebu hlásiť sa k hodnotám, ktorých je nositeľom, podčiarkli v úvode moderátori programu pani Reifová a pán Bulla. Kultúrny program otvorili

deti zo Spojenej školy. Vystúpili s krátkym pásmom pre mamičky. Ďalej sa na pódiu predstavila s dynamickým vystúpením slovenská Kelly Family - skupina Jendruchovcov z Bratislavy.

Z bohatej ponuky súťaží a tvorivých činností, ktorú prezentovalo dvanásť stanovišť, si každá rodina mohla vybrať a absolvovať tie, ktoré ich najviac oslovili. Pre najmenších zahrali bábkari z divadielka Pod hríbikom marionetové divadlo o Jankovi Hraškovi, rodiny so staršími školákmi si zase mohli zmerať vedomosti v súťaži „Poznáš Slovensko?“ alebo sa zapojiť do športových súťaží o zaujímavé ceny. Pani Čtveráková otvorila dvere svojej dielne s hrnčiarskym kruhom a malí i veľkí mali možnosť vyskúšať si „vytočiť“ vlastnú misku či džbánik. Spolu so skupinou historického šermu sme mali možnosť chytiť do ruky pravý „obojučák“, či dozvedieť sa niečo viac o technike boja v stredoveku. Zaujímavé boli aj na kartónoch maľované rodinné erby, ktoré mali čo najlepšie predstaviť zúčastnené rodiny. O kúsok ďalej nás na trávnej ploche čakal malý kurz rytmiky pre najmenších alebo vlastnoručne vyrobený vodný xylofón.

Keďže druhá májová nedeľa sa nesie v znamení Dňa matiek, mohli tí, ktorí ešte nestihli mamine pripraviť darček, navštíviť stanovišťa venované kreatívnym technikám. Na jednom z nich, v tieni školského parčíka, organizácia Vstúpte n.o. ponúkala aj výrobky zo svojej dielne. Za zmienku stojí aj stánok s knihami a DVD zameranými na rodinu a výchovu.

V závere každá rodina vypustila do sveta na balóniku pripravenú správu o tom, čo pre nich rodina znamená. Takmer 100 rodín, ktoré sa aktívne zúčastnili na programe a desiatky ďalších účastníkov a divákov svojou prítomnosťou potvrdilo, že rodina reprezentuje hodnoty, ktoré im nie sú ľahostajné a že stojí za to prísť a povedať to nahlas.

Podujatie už štvrtý rok na viacerých miestach Slovenska koordinuje FKI – Fórum kresťanských inštitúcií a regionálne ho v Malackách, kde sa konalo pod záštitou primátora mesta Jozefa Ondrejku, pripravili združenie DaR-Deťi a Rodina a Spojená škola sv. Fratiška Assiského.

Dominik Dobrovodský/ foto autor

TRNAVA - Želanie, „aby deti otcov mali, aby mali mamy“ prišlo nahlas povedať 627 účastníkov. V slnečné nedeľné popoludnie 20. mája rodiny z Trnavy a blízkeho okolia zaplnili Katedrálu Jána Krstiteľa, kde začali Deň rodiny spoločnou svätou omšou.

Po svätej omši sa všetky rodiny presunuli do pastoračných priestorov Spoločnosti Ježišovej, do Mariánskej sály a na nádvorie, kde na deti a rodičov čakali dobrovoľníci z 13 neziskových organizácií, ktorí zabezpečovali sprievodný program. V Mariánskej sále otvoril podujatie a privítal účastníkov primátor Trnavy Vladimír Butko. Po jeho príhovore sa v kultúrnom programe predstavili detské spevácke súbory, zatancovali deti z Krízového strediska v Trnave so sláčikovou ľudovou hudbou, zaspieval a zahral nám aj populárny spevák Bystrík, na pódiu sa predstavili aj tanečníci z dobového

spolku Hereditas patrum, ktorí zatancovali deťom historické tance. Na záver si deti pozreli divadlo „Nepatríme na smetisko“, ktoré pre ne zahrali herci divadla Agapé.

Nádvorie Domu spoločnosti Ježišovej žilo počas kultúrneho programu. Na nafukovacom hrade a na trampolíne skákali deti, na trávne predvážali doboví rytieri stredoveké bojové umenie a šerm. Po nádvorí sa v dobových kostýmoch pohybovali dámy a rytieri ako zo stredoveku a pomedzi nich pobežovali deti s balónmi, na ktorých nechýbalo známe logo podujatia. Na druhej strane nádvorcia prezentovali svoju činnosť neziskové organizácie, ktoré sa venujú rodinám. Liga Pár páru, Fórum života, materské centrá z Trnavy, Hnutie Modlitby Matiek, Spoločnosť priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar, občianske združenie Mamila. Všetky rodiny mali možnosť absolvovať aktivity pri jednotlivých stánkoch, kde získali pečiatky na zlosovateľné kartičky, ktoré im po odovzdaní mohli priniesť pekné ceny.

Na nádvorí sa o účastníkov staralo 25 dobrovoľníkov, medzi ktorými boli aj skauti. **Kristína Königová**

Približne päťtisíc ľudí na stretnutí rodiny Nepoškvrnenej

Staré Hory 21. mája (TK KBS) – Približne 5-tisíc členov rodiny Nepoškvrnenej sa stretlo na Starých Horách. V programe sobotnej púte nechýbala svätá omša na Studničke, pomazanie chorých, prednáška a modlitba svätého ruženca. Rodina Nepoškvrnenej sa stretáva pravidelne každý rok v Šaštíne, na Velehrade a v Lurdoch. Tento rok sa stretla na Starých Horách, kde ich pozvali otcovia karmelitáni.

Podľa generálneho riaditeľa Rádia LUMEN Juraja Spuchľáka sa vďaka stretnutiu rodiny Nepoškvrnenej Staré Hory premenili na slovenské Lurdy. „Nech všetky obety, ktoré sú tu pri oltári, ktoré prednesiete pri svätej omši, ktoré vy tu chorí prinášate, prinesú hojné duchovné ovocie,“ povedal Spuchľák. Pútnikov na úvod privítal administrátor Banskobystrickej diecézy Marián Bublinc. Zdôraznil, že je obdivuhodné, ako chorí vedia premeniť svoj kríž na obetu. „Viete ho premeniť na dar lásky k Pánu Bohu. Viete ho premeniť s Božou pomocou a z Božej milosti na kríž, ktorý pomáha vykupovať tento svet.“

Slávnostnú svätú omšu s pomazaním chorých celebroidoval riaditeľ Biskupského úradu v Banskej Bystrici Vladimír Farkaš. V príhovore sa zamyslel nad otázkou komu patrime ako kresťania. „Dvíhame oči k nadprirodzenému, dvíhame oči k nepominuteľnému, cítime srdce Ježišovou blízkosťou, teda naša odpoveď zneje, patrime osobe, nasledujeme Ježiša z Nazareta,“ povedal Farkaš. Slávnosť ukončili modlitbou rozjímavého ruženca a požehnaním s eucharistickým požehnaním. **Júlia Kavecká**

STRUČNE Z DOMOVA

V Piešťanoch jezuitskí provinciáli zo strednej a východnej Európy

Piešťany - V dňoch 8. - 11. mája 2012 sa v Exercičnom dome v Piešťanoch konal míting jezuitských vyšších predstavených zo strednej a východnej Európy. Medzi jeho 14 účastníkmi boli generálny asistent P. Adam Žak SJ z Ríma, prezident Konferencie európskych provinciálov P. John Dardis SJ z Bruselu, ďalej provinciáli z Česka, Litvy, Maďarska, Nemecka, dvoch poľských provincií (Varšava, Krakov), Rakúska, Rumunska, Slovinska a Slovenska a tiež predstavení Ruského regiónu a Ukrajinskej oblasti. Hostiteľom bol slovenský provinciál P. Peter Bujko SJ. Cieľom stretnutia bolo zjednotenie v modlitbe, výmena skúseností a rozvíjanie spolupráce jezuitských provincií v rámci Európy.

Provinciáli v rámci programu spoločne navštívili aj historický katedrálly chrám v Trnave. Prezident Konferencie európskych provinciálov P. John Dardis SJ stretol s komunitami jezuitov v Ivanke pri Dunaji a v Ružomberku.

Jozef Bartkovjak SJ

Petržalskí gréckokatolíci d'akovali za patróna bl. biskupa Vasil'a

Bratislava - V nedeľu 20. mája v Kostole sv. Rodiny v Bratislave-Petržalke predsedal vладыka Peter Rusnák slávnostnej odpustovej sv. liturgii, ktorá bola zároveň aj poďakovaním za 25 rokov kňazstva Ľubomíra Matejoviča. Dôležitosť jednoty v Cirkvi pripomenul otec biskup vo svojej homílii. Na príklade úspechu našich hokejistov poukázal na to, ako je dôležité myslieť na spoločné dobro a svoje sily vkladať do služby jednoty. Jednota bola zahrnutá aj v biskupskom hesle bl. Vasil'a: „Aby všetci jedno boli!“.

Ľubomír Matejovič

Zbor KU Benediktus vyhral súťaž v Poľsku

Ružomberok – Zbor Katolíckej univerzity v Ružomberku Benediktus obsadil prvé miesto na XIII. ročníku medzinárodnej súťaže v zborovom zbere Ad Gloriam Dei, ktorá sa uskutočnila v poľskom meste Pińców. Prvenstvo na podujatí, ktoré sa konalo od 16. do 17. mája, získal v konkurencii dánskych, maďarských a poľských spevákov. Okrem súťažného vystúpenia vo farskom kostole sv. Jána Apoštola a evanjelistu sa Benedictus zúčastnil nesúťažnej prehliadky účastníkov festivalu v rámci poobedňajšieho kultúrneho podujatia na námestí.

Univerzitný spevácky zbor Benedictus vznikol v roku 1997 pri vtedajšej Katecheticko-pedagogickej fakulte sv. Ondreja v Ružomberku, v súčasnosti pracuje pri PF KU pod vedením umeleckého vedúceho a dirigenta Ivana Mráza.

Zdroj: www.ku.sk

O odpustení ako nezaslúženom dare v centre v Trnave

Trnava - Centrum pomoci pre rodinu v Trnave zorganizovalo 17. mája prednáška spojenú s besedou na tému Odpustenie ako nezaslúžený dar a cesta ku slobode. Hlavnou prednášateľkou bola psychologička Lucia Drábiková, ktorá na úvod vysvetlila pôvod slova odpustenie. Ďalej sa zamerala na rozlíšenie toho, čo odpustenie je a čo odpustenie nie je. Kľúčovým prvkom pri odpustení je rozhodnutie, že chceme odpustiť. V následnej diskusii sa problematika odpustenia aplikovala aj na ženy, ktoré podstúpili potrat. Uvedená diskusia poukázala na fakt, že je to závažná problematika, ktorej je nevyhnutné sa venovať.

Mário Schwarz

Zomrel kňaz Bratislavskej arcidiecézy Miloš Ondrejko

Bratislava - V pondelok 21. mája zomrel v Bratislave vo veku 88 rokov kňaz ThDr. Miloš Ondrejko. Pohrebne obrady sa uskutočnia v Kostole sv. Ladislava v Bratislave na Špitálskej ulici, kde zosnulý kňaz naposledy pôsobil, v piatok 25. mája o 10:30 h. Svätú omšu bude celebrovať bratislavský arcibiskup a metropolita Mons. Stanislav Zvolenský.

Miloš Ondrejko sa narodil 5. júna 1924 v Sučanoch. Za kňaza bol vysvätený v Bratislave 4. júna 1967. Ako kaplán krátko pôsobil v roku 1967 v Novej Bani. Od roku 1968 pôsobil pätnásť rokov ako vicerektor bratislavského Kňazského seminára a tajomník Cyrilometodskej bohosloveckej fakulty. Od roku 1983 do roku 1998 bol administrátorom farnosti Devín a súběžne od roku 1975 pôsobil v Bratislave Podhradí. Od roku 2006 bol výpomocným duchovným v Kostole Milosrdných bratov a Kostole svätého Ladislava.

Tibor Hajdu

v Hlohovci d'akovali sv. Urbanovi za víno

Hlohovec – V nedeľu 20. mája sa v hlohoveckej farnosti konala tradičná púť „na Urbánok“ k úcte sv. Urbanovi. Slávnosť sa začala vo Farskom kostole sv. Michala loreťanskými litániami. Pokračovala sprievodom za hudobného doprovodu dychovky až na vrch Urbánok, kde všetkých privítal dekan Marek Jesenák. Slávnostným kazateľom bol hlohovecký rodák vdp. Peter Kučera, ktorý sa v homílii zamerl na Božie slovo 7. veľkonočnej nedele, kde jednotlivé čítania prirovnal k vínu úradnému, k vínu dobrečenia, k vínu lásky a k vínu jednoty. Na záver homílie poprosil sv. Urbana, aby tieto vína vštepil aj do našich srdc. Po udelení záverečného požehnanja dekan Jesenák požehnal vinice a rôzne druhy vína, ktoré mohli prítomní veriaci ochutnať.

Lucia Froncová